Влада – Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 224 (1974) ♦ Субота, 21 листопада 1998 року ♦ Ціна договірна

21 листопада

Всесвітній день телебачення

***1919 року** денікінці розстріляли в Києві поета В. Чумака*

***1694 року** народився видатний філософ Вольтер*

***1943 року** у Вінніпезі засновано Осередок української культури та освіти*

***1921 року** поблизу Базару (Житомирська область) більшовики розстріляли учасників Другого зимового походу, яким командував генерал армії УНР Ю. Тютюнник*

У номер

Є надія

Коментуючи для журналістів позачергове послання глави держави до парламенту, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко зазначив, що «сьогодні на багато які з державних справ подивилися дещо збоку, оцінили те, що є, і те, як має бути».

День був продуктивний і для Президента країни, і Кабінету міністрів, і для Верховної Ради. Олександр Миколайович висловив упевненість, що Верховна Рада, заслухавши річну доповідь Президента «на порозі розгляду держбюджету-99 у першому читанні, безперечно, врахує його побажання під час формування держбюджету». Виступ Президента дає надію на ухвалення держбюджету-99 у грудні, додав глава парламенту.

А щодо пропозиції Президента про встановлення нульового дефіциту держбюджету, Олександр Ткаченко сказав, що це, «безперечно, хороше бажання», яке має бути «реальним з урахуванням можливостей і параметрів доходної частини держбюджету». За словами О. Ткаченка, параметри доходної частини, закладені в проекті держбюджету-99, є «мінімумом», і потрібно, щоб доходна частина була значно більшою.

Виступ Президента (у скороченому вигляді) публікується на 3-й стор.

Піхота Архістратига Михайла

Якщо 21-го листопада сніжно, у народі кажуть, що то приїхав на білому коні Михайло. Бо якраз нині — день Михайла-Архістратига, головнокомандувача воїнства небесного, воїнства елітного, аеромобільного. Втім, не кожному щастить служити в кінноті. Ось вам — піхотинець. Звати його, до речі, Михайловичем. Живе цей самотній Михайлович під Полтавою, за Кованьківкою, по дорозі на Березівку. Там стоїть його халупа — півтора метра на півтора. Односельці вважають чоловіка блаженним, та й немарно: печі у нього нема, просто розпалюється вогнище в кутку. Минулої зими Михайлович там грівся і обпік ногу. І відмахав — босий по снігу — десять кілометрів до лікарні. Отже, справжній піхотинець, вартий нагороди. Але хто нагороджуватиме — окрім генерала небесного? Гей, озирнись, генерале, і притримай свого білого коня: твоя бездоганна піхота відстала у білих снігах...

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

Бартер і борги. Експериментуємо

Ранкове та денне засідання 20 листопада

Сесія без обговорення прийняла постанову про дострокове припинення повноважень народного депутата Олександра Терентюка. Підставою стала його заява з обгрунтуванням — перехід на державну службу (заступником голови Житомирської обласної держадміністрації).

Прийнято також проект закону про проведення експерименту щодо зменшення обсягів товарообмінних (бартерних) операцій у господарському обороті України. В обговоренні цього документа не було потреби, бо всі колізії детально з'ясували в сесійному залі напередодні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Проблема

Переходимо на коров'як?

160 сімей з Магдалинівського району Дніпропетровської області добровільно направили заяви на адресу місцевої влади з проханням відключити в їхніх домівках газове опалення, повідомляє ДІНАУ.

Таке незвичне прохання пов'язане з тим, що у багатьох жителів сіл немає грошей на плату за газ, місячна ціна якого становить 7 гривень. Вони вирішили повернутися до старої практики обігріву свого житла — пічного опалення. За паливо використовують коров'як, пресовану солому, траву, ліс та вугілля.

Офіційно

Європа любить ініціативних

У Загребі проходить зустріч глав урядів і глав зовнішньополітичних відомств країн, учасниць Центрально-Європейської ініціативи (ЦЄІ). В ній беруть участь Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко та міністр закордонних справ Борис Тарасюк. Обговорюються проблеми європейської інтеграції, зокрема наслідки розширення ЄС та НАТО, а також ситуація в Косово. Паралельно відбувається Економічний форум ЦЄІ, на якому розглядають питання економічного співробітництва ЄС і ЦЄІ.

***Якщо емісія 1999 року становитиме** 5 млрд. грн., то, за розрахунками Мінекономіки, інфляція сягатиме 65%, а ВВП знизиться на 6%.*

***Внаслідок налипання мокрого снігу** на дроти 4 населених пункти Харківської області продовжують залишатися без енергопостачання.*

***У Миколаєві затримано** найбільшу останнім часом партію героїну.*

P. S.

ПЕРЕДПЛАТА-99

«Голос України» проводить серед своїх передплатників розіграш «Лотереї «ГУ»-99». Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на рік або півроку, треба надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Лотерея «ГУ»-99». Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

45. АТ «Кримтур» (генеральний директор — Євген Михайлов) — турпутівка;

46. Ялтинському науково-дослідному інституту винограду і вина «Магарач» (директор — Анатолій Авідзба) — набори кримських вин;

47. Керченському рибколгоспу «Перлина моря» (директор — Тетяна Даниленко) — набори рибопродуктів;

48. Малому підприємству «Світ» (директор — Василь Стефанюк) — набори поліграфічної продукції.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

У номер

Київ

Співпрацею задоволені

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Туркменістану в Україні Недірмамедом Аловим. Він ознайомив посла з проблемами, що стоять перед Верховною Радою нинішнього скликання і висловив надію, що бюджет на 2000 рік буде формуватися на новій податковій базі, що значно зменшить податковий прес на підприємства і сприятиме бюджетним надходженням.

Сторони також обговорили стан українсько-туркменських відносин, висловилися за збільшення обсягів торгівлі. За словами посла, і президент, і парламент, і уряд його країни підтримує політику керівництва українського парламенту щодо ефективної співпраці з усіма гілками влади.

Президент проти політичних суперечок

Свій виступ у Верховній Раді Президент України Леонід Кучма охарактеризував як свідчення його прагнення до співпраці з парламентом.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Президента, під час зустрічі з головами обласних рад у четвер Л. Кучма закликав «уникати політичних суперечок, поставити на перше місце розв'язання економічних проблем».

На думку Президента, Кабінет міністрів, Верховна Рада, місцеві органи влади «мусять бути однодумцями». «В іншому випадку ніхто не виграє — програють люди», — підкреслив Л. Кучма, відзначивши при цьому, що уряд повинен мати підтримку більшості у законодавчому органі.

У зустрічі також взяв участь Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко.

Якщо завтра — вибори глави держави

Згідно з даними досліджень Київського міжнародного інституту соціології, за Леоніда Кучму віддали б голоси 11,4% опитаних, за Олександра Мороза — 9,8%, Наталію Вітренко — 9,1%, далі в списку Петро Симоненко, В'ячеслав Чорновіл, Павло Лазаренко, Євген Марчук. Із кількості громадян, які взяли участь в опитуванні, не визначилися 22%, не пішли б на вибори — 14%, а якщо пішли, то не стали б голосувати за жодного з кандидатів, — 18%.

Курча по-київськи злетіло в небо

Після введення зимового розкладу 1998 року авіакомпанія British Airways вперше почала використовувати українські продукти харчування на маршруті Київ — Лондон.

Якщо раніше їжу завантажували в Лондоні і вона мандрувала в обидва кінці, то тепер під час кожної посадки доставлятимуть свіжу.

Вперше в історії авіакомпанії British Airways меню складатиметься з курчати по-київськи, салату з червоного буряка, закусок з редису і багато чого іншого — всього пропонуватиметься понад 20 різних варіантів їжі.

Постачальником українських харчів для British Airways стало спільне українсько-шведське підприємство Aero Catering, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Аварія — це завжди дорого

5,8 млн. гривень виділив уряд Державній холдинговій компанії «Луганськвугілля» для ліквідації наслідків аварії, що сталася на шахті імені XIX партз'їзду.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

58 грамів м'яса, 4 грами риби, пів'яйця... Що за «дієта» для народу?

Вечірнє засідання 19 листопада

Парламентська хроніка

— Якими документами Міністерства охорони здоров'я затверджені такі мінімальні норми. вживання продуктів громадянами України? — запитували урядовців деякі народні депутати. — І чи відповідають ці норми міжнародним документам? Відповіді на ці та інші злободенні запитання парламентарії хотіли почути під час розгляду альтернативного урядового законопроекту про величину вартості межі малозабезпеченості і мінімальну заробітну плату. Уряд пропонував мінімальну зарплату в розмірі 65 гривень, а межу малозабезпеченості — 84,4 грн. Група народних депутатів від ПСПУ, котра наполягла на прийнятті Верховною Радою далебі більших, аніж пропонував уряд, показників, вимагала визнати урядовий законопроект неприйнятним, однак більшість парламентаріїв підтримали думку профільного комітету про його відхилення.

Але доки одні депутати вимагали від урядовців пояснень з приводу невідповідності згаданих норм харчування громадян України загальноприйнятим міжнародним нормам, представник фракції комуністів Володимир Моісеєнко запропонував розглянути питання про порушення прав людини в... Литовській Республіці. Ця, м'яко кажучи, несподівана пропозиція викликала у багатьох інших депутатів неоднозначну реакцію, тому остаточне голосування з приводу цієї постанови довелося перенести на наступний день. Перенесено на наступний день також голосування з законопроекту про проведення експерименту щодо зменшення обсягу товарообмінних бартерних операцій в господарському обороті України.

У другому читанні розглядав парламент законопроект про столицю України місто-герой Київ. Під час постатейного обговорення документа ще раз визнали Київ містом-героєм, але остаточно прийняти цей закон, до якого після першого читання було внесено 120 поправок і пропозицій, знову не вдалося. Зійшлися на тому, щоб відправити його на повторне друге читання й повернутися до цього питання за два тижні.

Цього ж дня парламент прийняв Закон про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області, вніс зміни до складу низки комітетів Верховної Ради України.

Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Бартер і борги. Експериментуємо

Ранкове та денне засідання 20 листопада

(Початок на 1-й стор.).

Принциповий спротив викликав винесений для прийняття рішення (також обговорений напередодні) проект постанови про заяву Верховної Ради «Про політв'язнів та порушення прав людини у Литовській Республіці». Представники фракції КПУ підняли гасло «Свободу Бурокявічусу та Єрмолавічусу!» Фракції Руху та НДП заблокували прийняття постанови. Після бліц-обговорення за участю представників усіх фракцій сесія дійшла компромісної згоди: дати протокольне доручення МЗС України розібратися в цьому питанні, зробити належні правові висновки й доповісти їх Верховній Раді. Після чого сесія зможе остаточно визначитися з цього питання.

Проект закону про списання та реструктуризацію заборгованості вугледобувних та вуглепереробних підприємств Міністерства вугільної промисловості України не викликав якихось сумнівів у його доцільності. Депутатський загал досить дружно проголосував за. Як потому і за прийняття проектів законів — про внесення доповнень до Закону України «Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», а також про списання і реструктуризацію податкової заборгованості сільськогосподарських підприємств та цукрових заводів (комбінатів) за станом на 1 січня 1998 року. Обидва проекти прийнято необхідною кількістю голосів.

Не так однозначно сесія сприйняла винесений на обговорення проект закону про проведення у Львівській області експерименту з призначення та виплати пенсій органами Пенсійного фонду. Заступникові міністра праці та соціальної політики Олені Гарячій довелося відповідати на ряд непростих запитань. Голосування з цього питання відбулось після перерви.

Проект закону було прийнято в першому читанні.

Обговорення наступних законопроектів велося за скороченою процедурою.

Проект Господарського (Комерційного) кодексу України було знято з обговорення.

Після цього пішла смуга схвалення. Так, прийнято проект закону про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно Служби безпеки, дорожнього руху, Збройних сил). Далі сесія прийняла закон про ратифікацію угоди між урядами України та Чеської Республіки про міжнародні автомобільні перевезення. Ратифіковано аналогічні угоди між Україною та Республікою Білорусь, Україною та Російською Федерацією. Схвалено проекти законів про внесення змін і доповнень до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)» (відносно телевізорів), а також про внесення змін до Закону «Про запровадження в порядку експерименту єдиного (фіксованого) податку для сільськогосподарських товаровиробників».

Після цього сесія приступила до «різного».

Іван ДМИТРЕНКО.

Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації

ЗАЯВА

Події, що розгортаються останнім часом довкола інформаційної сфери держави, зокрема Національної телекомпанії, змушують Комітет Верховної Ради з питань свободи слова та інформації зробити цю заяву.

16 вересня ц. р. Президент України видав указ «Про вдосконалення державного управління інформаційною сферою», яким передбачено створення Державної акціонерної компанії «Українське телебачення і радіомовлення». 15 жовтня Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації оприлюднив заяву, в якій дав правову оцінку указу, спрямованого проти демократичних засад інформаційної діяльності.

У заяві вказано на порушення ряду статей Конституції України, чинного законодавства. Адже в Основному Законі держави записано: «Виключно законами України визначаються <...> засади утворення і діяльності засобів масової інформації».

У вересні на посаду президента Національної телекомпанії України було призначено Миколу Княжицького, котрий відразу розпочав реформування системи державного телебачення. Про це він інформував на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації і в основному одержав підтримку депутатів, що записано в рішенні комітету.

Здавалося, з'явилися надії на вдосконалення роботи цієї важливої державної сфери інформаційної діяльності. Однак указом Президента від 17 листопада Миколу Княжицького увільнено з посади президента НТКУ без зазначення причин.

Така скоропоспішність указів Президента викликає закономірну тривогу і занепокоєння. Бо за неповних два місяці не можна розвалити розпочату роботу з реформування НТКУ. За чинним законодавством, дається принаймні три місяці для того, щоб зробити висновки про ділову й творчу спроможність чи неспроможність призначеного на посаду керівника. Очевидно, за скупими рядками указу про звільнення М. Княжицького і призначення З. Кулика криються інші причини, про які можна лише здогадуватись.

Це один, так би мовити, бік справи, який, безперечно, потребує серйозного вивчення.

Дивує і другий. Призначення та звільнення Миколи Княжицького, а тепер призначення президентом НТКУ Зиновія Кулика зроблено в одноосібному порядку з порушенням чинного законодавства України. Адже в статті 13 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» записано: «Рішення про заснування Національної телекомпанії України приймаються спільно Верховною Радою України та Президентом України». З цього випливає і очевидний висновок, що призначення керівника НТКУ мало б бути узгоджене зі співзасновником, тобто Верховною Радою.

Насамкінець звертаємо увагу на те, що така чехарда зі звільненнями й призначеннями не на користь самій НТКУ, численному колективу її творчих та технічних працівників, а також, що найголовніше, телеглядачам.

Саме з позицій телеглядачів і колективу НТКУ слід, насамперед, виходити, формуючи інформаційну політику. Вона має відповідати інтересам держави і суспільства, а не підпорядковуватися груповим чи приватним інтересам.

У нас є державна відповідальність за країну

З послання (позачергового) Президента України Леоніда Кучми до Верховної Ради України 19 листопада 1998 року

Звертаючись до Верховної Ради, Президент наголосив: це звернення не має політичного підтексту. Воно продиктоване істотним ускладненням в останні місяці економічної ситуації. Проблема потребує узгоджених дій законодавчої і виконавчої влади, уряду та Національного банку.

— Я прийшов до вас з твердим переконанням у можливості і реальності такої взаємодії, — сказав Президент депутатам. — Вважаю, що надмірно драматизувати події також не варто. Завдяки енергійним зусиллям нам вдалося пом`якшити удар першої і найбільш руйнівної кризової хвилі. Інша річ, що потрібен тверезий, виважений і об`єктивний аналіз стану справ і також серйозні висновки з нього.

Визначальним завданням Л. Кучма назвав невідкладне розв`язання найгостріших проблем у сфері виробництва — припинення спаду і створення реальних передумов виходу вже найближчим часом на траєкторію стійкого зростання.

Що для цього потрібно? Насамперед — стабільність гривні. Основні джерела такої стабільності відомі. Це, по-перше, внутрішні запозичення держави, на яких виросла боргова «піраміда», по-друге, зовнішні боргові зобов`язання, включаючи кредити міжнародних фінансових інституцій, по-третє, надмірно висока облікова ставка та проценти за надані суб`єктам господарювання кредити, по-четверте, невиплати заробітної плати та пенсій. Досить сказати, що сума таких невиплат вже сягнула за 8,5 млрд. гривень. А це — 60 відсотків від грошової маси в обігу. Власне, саме за рахунок цього забезпечено останнім часом антиінфляційний ефект.

Президент звернувся до Верховної Ради з пропозицією прискорити розгляд основних параметрів грошово-кредитної політики на 1999 рік, а не обмежитися «прийняттям до відома», як це було раніше.

— Вважаю, — сказав також Л. Кучма, що Верховній Раді належить невідкладно прийняти закон, який би передбачав:

— встановлення майнової та кримінальної відповідальності неплатників податків;

— запровадження трирічного мораторію на списання боргів підприємств та організацій перед державним бюджетом;

— введення процедури прискореного банкрутства, а також націоналізації підприємств-боржників перед бюджетом з наступною їх приватизацією або передачею у довірче управління;

— заборону проведення взаємозаліків з бюджетної заборгованості;

— врегулювання питань, пов`язаних з декларуванням доходів;

— вжиття додаткових заходів для захисту прав платників податків та відшкодування збитків від помилок і порушень, допущених при визначенні штрафних податкових санкцій.

Л. Кучма назвав підходи до безпосереднього стимулювання виробництва, підвищення його конкурентоспроможності.

Перший з них — перехід від суто фіскальної податкової політики до такої, яка б реально стимулювала виробничий процес.

Резервом зниження податкового навантаження Президент назвав перегляд наявної системи пільг, а з іншого — розширення бази оподаткування та скорочення обсягів податкової недоїмки, яка нині перевищує 8 відсотків від ВВП.

Другий напрям стимулювання виробництва пролягає через зміцнення банківської системи, удосконалення її менеджменту. Це —найслабша ланка нашої економіки. Уряд і Національний банк опрацьовують відповідні заходи.

Третій напрям стимулювання виробництва полягає у коригуванні валютної політики. Вона не повинна обмежуватися суто монетарними цілями, а сприяти зменшенню дефіциту платіжного балансу, заохоченню експорту, припиненню зростання зовнішнього боргу. А в кінцевому підсумку — знову ж таки захисту вітчизняного товаровиробника, забезпеченню його конкурентоспроможності. Для цього необхідно відмовитися від штучного завищення курсу гривні, що лише шкодить економіці.

Далі Президент сказав, що слід найуважнішим чином вивчити пропозиції про відмову від режиму валютного коридору і перехід на вільний, збалансований за попитом і пропозицією ринковий курс гривні.

Четвертим напрямом стимулювання виробництва Президент назвав поліпшення умов розвитку легкої і харчової промисловості. Уряду дано завдання підготувати законопроект щодо економічного стимулювання цих галузей, які працюють безпосередньо на людину, забезпечують значні бюджетні надходження, прискорений обіг вкладених коштів, а отже, швидку окупність інвестицій. Треба взяти до уваги й те, що у зв`язку з девальвацією гривні імпорт споживчих товарів в Україну суттєво скоротився.

П`ятий напрям стимулювання виробництва — упорядкування використання централізованих капіталовкладень, посилення їх ролі у пожвавленні інвестиційного процесу. Тут також ще заважає практика «ручного» управління, яка вигідна лише недобросовісним чиновникам.

Шостий напрям стимулювання і підтримки виробництва, на думку Президента, у створенні максимально сприятливих умов розвитку і діяльності підприємництва, особливо малого бізнесу.

Сьомий напрям стосується політики приватизації. Основною її метою мають бути не розв`язання бюджетних проблем, а структурна перебудова виробництва, ефективне управління ним та залучення інвестицій.

Назріла потреба у законодавчому вирішенні питання продажу земельних ділянок під об`єкти приватизації та під нове будівництво, продовжив Л. Кучма. Я прошу Верховну Раду обов`язково до цього повернутися.

Л. Кучма звернувся до Верховної Ради стосовно необхідності прийняти до кінця цього року програму приватизації на 1999 рік.

Економічні важелі, які зараз приводяться в дію, повинні доповнюватися активізацією заходів жорсткого адміністративного впливу. Головні з них — суттєве посилення державного контролю за здійсненням валютних розрахунків, запобігання незаконному вивозу валютних цінностей за кордон.

За даними Державної податкової адміністрації, на 15 жовтня виявлено прострочену (понад 90 днів) заборгованість за зовнішньоекономічними контрактами, яку допустили 6,1 тисячі підприємств. Загальна її сума — більш як 2,5 млрд. гривень. Ось де працюють наші гроші.

Шлях до посилення адміністративного контролю Л. Кучма вбачає і через здійснення таких заходів:

— прийняття Верховною Радою закону про декларування майнового стану, що дасть можливість цивілізовано відслідковувати процеси набуття права власності та рух капіталів;

— усунення прогалин у чинному порядку реєстрації суб`єктів підприємницької діяльності для уникнення появи фіктивних фірм;

— законодавче врегулювання відповідальності за легалізацію коштів кримінального походження, зокрема через грошову приватизацію;

— законодавче закріплення обов`язкового страхування зовнішньоекономічних контрактів;

— запровадження механізму ідентифікації клієнтів банків, які подають документи на відкриття розрахункового рахунку та платіжні документи на здійснення банківських операцій;

— законодавче врегулювання питань, пов`язаних з банківською таємницею і доступом правоохоронних органів до інформації і документів про фінансово-господарську діяльність юридичних та фізичних осіб.

Далі Л. Кучма наголосив: усі ми повинні ще раз сказати про обов`язки держави, влади перед селом. І не тільки сказати, а й реалізувати у конкретних рішеннях і справах своє розуміння важливості аграрного сектора. Це тим більш необхідно, що уряд фактично покинув село напризволяще, залишив його наодинці з виробничо-фінансовими та іншими негараздами.

Щодо невідкладних кроків, то Президент бачить їх такими.

Селян найбільше турбує непосильний податковий тягар. Тут уже багато зроблено. Але не виключаю прийняття рішення про встановлення на три роки нульової ставки на всі види податків, крім відрахувань до Пенсійного фонду.

У сільській місцевості проживає 5,6 мільйона пенсіонерів, тому пропозиції про повне скасування згаданих відрахувань навряд чи можна вважати до кінця продуманими. Бо з чого ж тоді будемо підтримувати сьогодні селян-пенсіонерів, а також працівників сільської бюджетної сфери?

Необхідно зберегти на наступні три роки і практику спрямування на підтримку тваринництва сум податку на додану вартість, нарахованих на продаж продукції переробними підприємствами.

Варто було б подумати над запровадженням такої ж системи і стосовно іншої сільськогосподарської продукції. А нагромаджені таким чином фінансові ресурси використовувати цільовим призначенням для придбання мінеральних добрив та засобів захисту рослин, техніки, паливно-мастильних матеріалів тощо. Відповідні проекти указу Президента і закону опрацьовано.

Одночасно треба шукати механізми відновлення довгострокового кредитування села.

Потрібно також виробити спільну позицію щодо поглиблення земельної реформи. Ми зупинилися на півдорозі. І перш за все в організаційній перебудові колективних господарств з урахуванням паювання земель та вимог ринкової економіки. Утвердження селян як реальних власників землі має бути підкріплене економічними інтересами та соціальним захистом. Сьогодні вони вже самі ставлять питання про перехід на орендні договірні відносини, про встановлення мінімальної орендної плати за земельні паї.

У більш широкому плані ми зобов`язані зробити все можливе для створення в Україні потужних сучасних галузей — харчової і переробної промисловості, а також сільгоспмашинобудування.

Далі Л. Кучма перейшов до соціальних проблем. Є завдання, які не чекають. Найбільш невідкладне з них — погашення боргу перед пенсіонерами. Самому Пенсійному фонду це поки що не під силу. У зв`язку з цим постає питання про пільгове його кредитування для погашення заборгованості, яка нагромадилася за попередній період.

Президент назвав слушною пропозицію про включення заборгованості з пенсій та заробітної плати бюджетникам до структури державного боргу. Це питання також давно вже слід було врегулювати у законодавчому порядку. Погашення боргів працівникам небюджетної сфери можливе лише через заходи щодо оздоровлення виробництва. Разом з тим необхідно різко підвищити відповідальність керівників підприємств та організацій.

Не терпить зволікання все, що пов`язане з проведенням відповідно до чинного законодавства індексації заробітної плати та пенсій. При цьому слід уважніше придивитися до її механізмів на предмет диференціації залежно від рівня доходів людей.

Окремо Президент зупинився на деяких питаннях нашої співпраці з іноземними партнерами. Ми кровно зацікавлені у поглибленні таких зв`язків. Водночас Л. Кучма наголосив: стабільність гривні слід забезпечувати не кредитами МВФ, які мусимо повертати з відсотками, а оздоровленням та зміцненням національної економіки.

Для того, щоб вивести країну із смуги випробувань, переламати економічну ситуацію на краще, здійснити комплекс викладених завдань, потрібен ряд необхідних передумов.

Перша й найголовніша з них — високоефективна, відповідальна діяльність усіх гілок та органів влади, узгодженість їхніх зусиль.

До невідкладних завдань найближчого періоду Президент відніс: скорочення не менш як на 30 відсотків державного апарату управління — Адміністрації Президента, Кабінету міністрів, апарату Верховної Ради, міністерств та відомств, місцевих органів виконавчої влади та самоврядування; внесення уточнень до структури центральних органів виконавчої влади, ліквідацію окремих її ланок; підпорядкування державних комітетів та інших прирівняних до них органів виконавчої влади відповідним міністерствам; оптимізацію структури місцевих органів виконавчої влади, законодавчу регламентацію чисельності апарату органів місцевого самоврядування.

На заключення Л. Кучма сказав:

Шановні народні депутати! Вважаю за потрібне наголосити: нинішня криза — це проблема не тільки Президента, не тільки Верховної Ради чи Кабінету міністрів. Це проблема всього суспільства, і розв`язати її можна лише консолідованими зусиллями, за суспільної підтримки. Ніхто краще від нас не знає наші біди, і ніхто за нас їх не усуне.

Переконаний, що реальними справами ми зможемо довести людям, що у нас є політична воля, вміння і державна відповідальність за країну.

У номер

✔ Одеса

«Давай закурим, машина, по одной»

Захистити вітчизняних курців від сигарет поганої якості покликана машина, створена вченими Одеського фізико-хімічного інституту захисту навколишнього середовища і людини, повідомляє ДІНАУ.

Донедавна схожих «курильних» машин у нашій країні було лише дві: у Міністерстві охорони здоров'я і на Черкаській тютюновій фабриці. Обидві німецького виробництва, а значить — коштують дуже дорого.

Спеціалісти з Одеси вирішили створити власну «курильну» установку, здатну, відповідно до міжнародних стандартів, протягом певного часу робити затяжку по черзі 5 сигарет. Спеціальний фільтр збирає тютюновий дим, який потім аналізують у лабораторії на вологість, вміст нікотину і смолистих речовин.

Новинка одеситів, запатентована як винахід, не тільки не поступається за своїми характеристиками «курильним» машинам відомої німецької фірми, а й має істотну перевагу — вона набагато дешевша.

✔ Київ

Соняшникова експропріація

Для розрахунку з Росією за поставку енергоносіїв вирішено забрати у приватних структур увесь соняшник. Це «керівництво до дії» міститься у підписаній нещодавно першим віце-прем`єром Анатолієм Голубченком телеграмі, повідомив президент Ліги підприємців АПК Леонід Козаченко під час прес-конференції у Києві.

Передісторія олійної експропріації така: більш як 60% вітчизняного соняшникового валу ще на пні «скупили» підприємці — переважно саме комерційні структури постачали під майбутній урожай селянам пальне, пестициди, добрива для вирощування експортної культури. Дещицю на посів-збирання дала й держава. Мізерна врожайність «соняшних» гектарів —10,2 центнера на круг — не дозволила господарствам розрахуватися з усіма кредиторами. Держава, певно, саме так вирішила взяти своє сповна...

У Кабміні відмовилися не лише пояснити ситуацію, а навіть відповісти на запитання: діє телеграма чи, можливо, їй уже дано «задній хід», як це сталося з рішенням про введення стовідсоткового депозиту на експорт насіння соняшнику.

✔ Львів

Подвижники духу, науки...

У Львівському держуніверситеті ім. І. Франка та у театрі опери і балету відбулися урочистості, присвячені 125-річчю Наукового товариства ім. Шевченка. Хрещеними батьками НТШ були Михайло Грушевський, Іван Франко, Володимир Гнатюк. Внесок товариства у розбудову підвалин української державності — величезний. Його діяльність у Львові було відновлено 1989 року, і абревіатура НТШ стала символом відродження.

Книгарня НТШ у Львові.

Фото Віталія ЖЕЖЕРИ.

Заява народних депутатів України

Нещодавно у Верховній Раді представники Конгресу українських націоналістів пропонували проект Карного кодексу, де вводилася б кримінальна відповідальність юридичних осіб.

31 жовтня 1998 року газета «Голос України» опублікувала заяву фракції Комуністичної партії України у ВР України «Про судовий позов Ярослави Стецько». Вважаємо, що викладені в ній «аргументи» вимагають відповіді.

Протягом багатьох десятиліть демагогія і фальсифікація були основною ідеологічною зброєю комуністів. За час узурпування влади вони звикли безкарно брутально ображати своїх політичних опонентів. В цьому твердженні нічого нового немає. Нове — в іншому. Настав час відповідати за кожну брехню, як і цього разу. Саме з цим і не можуть примиритися сучасні послідовники більшовицьких ідей.

Комуністи у вищеназваній заяві обурюються народним депутатом Ярославою Стецько, яка «зводить справу до особистого рахунку з першим секретарем ЦК КПУ, керівником нашої фракції П. Симоненком». Звичайно, було б добре «звести рахунки» з усією «комуною» відразу, а не лише з одним її ватажком. Та є процесуальні правові норми, яких, за традицією, «не помічають» автори заяви. Парламентська фракція комуністів, за якою хочуть заховати від судової відповідальності «генсека», не є юридичною особою, яка стала б повноправним відповідачем у судовому процесі. Утворюється фракція Верховної Ради лише з осіб, які набули повноважень народних депутатів. Важливою процедурою при цьому є складання присяги. На час поширення симоненківської заяви 12 травня ц. р. ні її автор, ні його соратники ще офіційно депутатами не були, а відповідно діяти від фракції не мали права. Та, як бачимо, закон (Конституція, закон про вибори, Регламент Верховної Ради) не для комуністів писаний. Вони, за власним самовизначенням, як «несезонні метелики» звикли зневажати його. Посилаючись у «Заяві» на т. зв. «збереження правонаступництва комуністів від одного скликання до іншого, вони, очевидно, сплутали парламент України зі своїм політбюро, бо видають бажане за дійсне, впадаючи у ностальгію за радянськими партійними з'їздами, де така «зворушлива» спадкова клановість справді мала місце. Змушені розчарувати: за українськими законами П. Симоненко, поставивши свій підпис під пасквілем, нестиме відповідальність особисто.

У цьому контексті звична демагогія не пройде. Потрібні аргументи. Даремно прикидатися, як це зроблено в «Заяві», що немає різниці між висловом «продовжувати справу Степана Бандери» та «продовжувати справу кривавого злочинця Степана Бандери». Остання належить авторові комуністичної заяви, оскільки, на його думку, «це кримінальна реальність історії». Якої історії? Якщо в більшовицькій «обгортці» — тоді зрозуміло. Та кримінальну оцінку дає не історія, а суд. Цю неприємну для комуністів істину хоча б наприкінці XX ст. Компартії треба усвідомити, тим більше, що вона знову претендує на владу в державі. Чи знову, взявши її обманом, керуватиметеся «революційною свідомістю» і «політичною діяльністю», запровадивши червоний терор надзвичайних комісій, «трійок» тощо? Удруге так не вийде. Комуністичне беззаконня тоталітарної імперської держави пішло в небуття.

А в правовій, демократичній державі треба перед судом Закону відповісти: де, коли і яким вироком С. Бандеру, Я. Стецька було визнано «кривавими злочинцями»?

Жодні пояснення полонених штольців, мюллерів у застінках кадебістських катівень не можуть замінити того, що зветься вироком суду. Відомо, як радянські прокурори намагалися проштовхнути подібні звинувачення проти Степана Бандери на Нюрнберзькому процесі, але їх однозначно відкинув міжнародний суд. Ви хоча б для себе ознайомилися з нюрнберзькими архівами, замість того, щоб у притаманному комуністам стилі сіяти брехню, сподіваючись, що і цього разу вона залишиться безкарною.

У «Заяві» стверджується, що Нюрнберзький трибунал визнав Степана Бандеру «фашистськими агентом». Хоча побіжно ознайомлений з юриспруденцією читач знає, що такого вердикту суд не виносить. Якщо судом встановлюється вина у скоєнні злочину, то за цим фактом виноситься вирок і призначається міра покарання, а не «політичне тавро», яким звикли послуговуватися комуністи.

Зрештою, що заважало вашим попередникам, повністю контролюючи судову систему СРСР (жоден суддя не був поза КПРС), порушити судовий процес ще за життя Степана Бандери і Ярослава Стецька, подавши достовірні докази, добитися їх видачі СРСР і належним чином заєудити? Це було б достойніше, ніж підсилати своїх агентів і в підворітні підло вбивати своїх політичних противників, ставлячи себе і свою державу в ранг політичного терориста.

Ніщо не заважає вам і нині звернутися в правоохоронні органи України і вимагати порушення кримінальної справи проти будь-кого з націоналістів, в тому числі і Слави Стецько, за ті чи інші дії проти України і її сусідів. Та ви цього не робите, оскільки добре знаєте, чим завершаться ці потуги: крім пропагандистських байок та небилиць, шліфованих у московських парткабінетах, за вашими звинуваченнями нічого немає. Впевнені, що ніхто ніколи не замовчували б таку вину бандерівців ні словаки, ні поляки, ні євреї, ні білоруси, якщо б повірили у ваші слова. Але на ваші заяви в офіційному органі Верховної Ради —газеті «Голос України» і в стінах Верховної Ради ніхто не зреагував: які в міжнародних колах (через свої посольства в Україні), так і наша Генпрокуратура (яка повинна була б зреагувати, якби це мало найменше підгрунтя). Ось найвагоміша оцінка ваших «аргументів» і в правовому, і в політичному аспектах.

Час відректися, панове, хай дарує головний редактор "ГУ" за «неполітичний вислів», від методів печерного комунізму.

Нещодавно у Верховній Раді представники Конгресу українських націоналістів пропонували проект Карного кодексу, де вводилася б кримінальна відповідальність юридичних осіб. Комуністи відхилили його, боячись, очевидно, що тоді КПРС — КПУ зможуть притягнути до відповідальності, адже на злочини проти людства, геноцид, етноцид не поширюється термін позовної давності. Натомість вони перебрали на себе роль правосуддя, «встановлюючи» "агентів спецслужб". До речі, згадаймо, скільки відданих Сталіну людей тільки за те, що побували в закордонних відрядженнях, чи потрапляли в полон через його бездарне командування (а ще гірше, у фашистські концтабори), опинялися в списку антирадянської агентури. Звичайно, було б нонсенсом, коли б у таких списках не було Ст. Бандери чи Яр. Стецька. Та це лише політичний вандалізм комунізму. А у правовому аспекті навіть радянський кримінальний кодекс передбачав принцип індивідуальної вини та відповідальності. Звісно, на словах. Комуністи-судді діяли за принципом: покажи стовпа, а статтю на нього ми знайдемо.

Змінився час, не стало тоталітарного режиму, але й досі його виразники «хворі» на правове невігластво. Як інакше оцінити вислови в «Заяві...»: «вирок трибуналу над фашистськими спецслужбами означає засудження і Степана Бандери» або «Бандера і Стецько були прямими співучасниками, причому в найбрутальніших катівських ролях, злочинів гітлерівських окупантів в Україні. На них лежить тяжка кримінальна відповідальність». Та коли вже вам не до шмиги вивчити трагічну історію України, ви хоча б погортали підручники з основ правознавства. Можливо, тоді спромоглися хоча б логічно викладати свої «принципові факти».

Тож не треба боятися суду, пане Симоненко. З'явіться нарешті на судове засідання і спробуйте там довести правоту нинішніх соратників, як і своїх попередників, з приводу:

— насильницького повалення законної влади УНР 18 —20 рр;

— організації штучного голодомору в Україні в 21 —23 рр., коли з України за вказівками ЦК ВКП (б) було вивезено хліб, і селян південних областей прирекли на голод;

— нищення різних релігійних конфесій, починаючи з 20-х рр;

— необгрунтованих репресій проти української інтелігенції через процес над СВУ—СУМ;

— насильницької колективізації;

— організації штучного голодомору в 32 — 33 рр., який забрав мільйони невинних жертв, а голодних українських селян за вказівками з Москви ваші попередники не пускали за хлібом до Росії і Білорусі;

— масового знищення українських храмів у 30-х роках; (зокрема, Михайлівського Золотоверхого собору в Києві);

— репресій проти українців, починаючи з 1934-го (Вінниця, Биківня, Дем'янів Лаз...);

— насильницької депортації українців і поляків із Західної України до Сибіру (в 39 — 41 рр.):

— масового знищення в радянських тюрмах Західної України політичних в'язнів у перші дні гітлерівського нападу на СРСР:

— масового руйнування пам'яток архітектури в Києві, Харкові та інших містах під час відступу;

— організації штрафних батальйонів і «заградительных отрядов», від яких полягли тисячі рядових під час вимушеного відступу;

— організації провокативних 150 спецбоївок, у яких налічувалося 1800 чоловік, створених НКВД МДБ за вказівками ЦК КП (б) У. Вони діяли під виглядом ОУН УПА, тероризуючи мирне населення, прислане на «визволені» землі зі Східної України», насамперед учителів і лікарів;

— «вжитих заходів по розгрому збройного підпілля», коли за твердженням тодішнього першого секретаря ЦК КП України Миколи Підгорного (1956 р.) «було убито понад 150 тисяч бандитів, арештовано 103828 учасників ОУН та іншого націоналістичного елементу і, крім того, в порядку відповіді на бандитські прояви виселено на спецпоселення 65 тисяч сімей націоналістів та їхніх посібників». Чи були бандитами українські націоналісти: адже їхня кров — на своїй землі?»;

— організації зрежисованих показових процесів над українськими націоналістами, коли проект обвинувачувального висновку і обвинувачувальна промова прокурора і вирок затверджували в ЦК КП (б) У не пізніше ніж за тиждень до початку судового засідання (постанова Політбюро ЦК КП(б) У № ПБ-83/61 від 5.10.1951 р.);

— засудження і вбивство неповнолітніх (дитячі черепи зі слідами куль у Биківні, Дем'яновому Лазі);

— організації штучного голодомору в 46 — 47 роках, коли зерно за вказівками ЦК відправили до східноєвропейських країн, що потрапили під окупацію Радянської армії;

— насильницької колективізації в західноукраїнських та Ізмаїльській областях;

— організації й участі у насильницькій депортації українців (Лемківщина, Надсяння, Холмщина, Підляшшя) з етнічних земель у нинішній Польщі в Радянську Україну, а поляків із Західної України — на територію Польщі;

— заборони повертатися в рідні краї тим українцям, які відбули покарання в ГУЛАГах;

— здійснення антисемітизму як державної політики в повоєнний час (т. зв. «справа лікарів»);

— створення перешкод для повернення на історичну батьківщину кримських татар і інших депортованих народів;

— асиміляції українського етносу;

— постійного втручання у судочинство, нав'язування суду лінії компартії.

Це — лише незначний перелік фактів з історії, на яку ви так любите опиратися у своїх заявах. Повторюємо, незначний. Вам є за що відповідати на суді, оскільки ви вважаєте себе спадкоємцями організації, яка скоїла вищенаведені злочини. До речі, всі ці факти документально засвідчено в архівах вашої Компартії. Ознайомтеся з ними, коли знову засверблять руки, бажаючи написати черговий пасквіль. Почитайте документи, перегляньте стрічки кінохроніки — непарадної, прихованої від «широких мас».

І ще одне. Тавруючи Ярослава Стецька за підписання Акта 30 червня 41 р., комуністи приховують від народу той факт, що це було здійснено в ім'я відновлення української держави і її народу в тих історичних реаліях. Інакше діяти він не міг. Не зустрічав Стецько фашистів з хлібом-сіллю, його в той час навіть у Львові не було. Нагадаємо вам ще один історичний факт. Дуже промовистий. Саме з фашистами комуністи СРСР підписали пакт Ріббентропа — Молотова, саме з фашистами проводили спільний танковий парад у Бресті, мілітаризовували гітлерівську Німеччину, поставляючи туди сировину і продовольство аж до 22.06.41 р. То хто фашистський агент, панове спадкоємці?

Ви хвалитеся тим, що за вас проголосувала більш як чверть загальної кількості виборців. Що ж, це свідчить, що народ потроху прокидається від комуністичної облуди. Ще недавно ви собі організовували 99,3% на виборах. Ви залякали своїх виборців «бандерівцями» — ви це справді вмієте робити. Але, зважте, найбільше їх бояться там, де вони активно не діяли, де ви ними просто залякуєте. А в тих місцях України, де, за вашими твердженнями, «катували, мучили населення», бандерівцям ставлять пам'ятники і голосують за сили, які є виразниками української національної ідеї. Ось такий «вирок історії»!

Тож приходьте на судове засідання, пане Симоненко, не ховайтеся від нього, як це ви робили вже чотири рази. Майте мужність. Чи ви справді хочете дочекатися всенародного суду, суду історії? Буде час, дочекаєтесь. А нині вас з нетерпінням очікують у Печерському районному суді Києва.

Народні депутати України: усього 70 підписів.

Державна премія — творцям системи «Рада»

Указом Президента України від 17 листопада присуджено державні премії України в галузі науки і техніки 1998 року. Серед лауреатів — авторський колектив системи інформаційно-аналітичного забезпечення та правозастосовної діяльності: директор Інституту проблем математичних машин і систем НАН України член-кореспондент НАН України **Анатолій МОРОЗОВ**; віце-президент Академії правових наук України доктор юридичних наук **Федір БУРЧАК**; керівник апарату Верховної Ради України **Леонід ГОРЬОВИЙ**; керівник управління комп'ютеризованих інформаційних систем та мереж секретаріату Верховної Ради України доктор економічних наук **Микола ШВЕЦЬ**, працівники цього управління **Тетяна ДРОГАЛЬ, Ярослав МАЦКЕВИЧ, Ігор ЗДЗЕБА, Володимир СЕВАСТЬЯНОВ, Іван ШЕСТОПАЛ.**

Гетьман Дорошенко — прапрадід Наталі Гончарової

Світлана ФІЛІМОНОВА,
«Голос України» (з Москви)

Чи кАЖЕ вам про щось назва Ярополець? Це невелике підмосковне село, про існування якого, можливо, не знають навіть багато москвичів. Нещодавно тут побувала делегація з Черкаської області.

Адже саме тут поховано великого сина українського народу гетьмана Правобережної України Петра Дорошенка. Наприкінці XVII століття його було призначено московськими царями, всупереч його волі, воєводою маленького російського міста Вятка. Земляки встановили на могилі гетьмана дерев'яний хрест, відвідали музей, де зберігаються документи, грамоти, козацькі реєстри та оригінали листів Петра Дорошенка.

У Москві завжди боялися посилення центру козацької вольності — Запорозької Січі, ідей вільнодумства та незалежності. Саме тому було зроблено все можливе, щоб Петро Дорошенко опинився далеко від України. Проте треба віддати йому належне: навіть на чужині гетьман не занепав духом. За його ініціативою було збудовано школи, православні церкви. А ще, так уже розпорядилася доля, в історію Росії він увійшов як прапрадід... Наталі Гончарової — дружини Олександра Пушкіна.

Тому, попри нинішні непрості міждержавні відносини Росії та України, комплекс «старшого брата» шовіністів у Москві, недружелюбні заяви деяких політиків, історична пам'ять — те, що може стати основою для співпраці.

У Загребі видали «Українську лірику»

Виданням книжки «Українська лірика» («Ukrajinska lirika») відзначила 150-ту річницю контактів з нашою культурою найстарша і найавторитетніша культурно-просвітницька установа Хорватії — «Матиця хорватська». У цій малій двомовній антології висвітлено розвиток української поезії від стародавніх народних пісень до сьогодення. Підготувало книжку до друку українське посольство в Загребі, а переклад на хорватську здійснила академік Антиця Менац, яка є віце-президентом Асоціації хорватських україністів.

Ордер на житлоплощу й карта здоров'я: ось що треба тепер для сексу

Володимир СТРОЙ,
«Голос України» (з Риги)

У Латвії вирішили упорядкувати один з давніх промислів: тут набрали чинності кабмінівські «Правила про обмеження проституції». Вперше в місцевому законодавстві однозначно трактуються терміни «проститутка», «сексуальні послуги», «проституція». Останнє, наприклад, названо «сексуальними послугами за гроші чи винагороду іншого роду». Тобто віднині вирішено боротися не з представницями (і представниками) першої найдавнішої професії, а просто обмежувати негативні наслідки цього, як то кажуть, соціального зла. У який спосіб?

Повії мають стояти у «місцях, встановлених органами самоврядування». Щоправда, про те, чи відповідатимуть ці місця вже історично, так би мовити, усталеним, правила замовчують. Зате забороняється надавати секс-послуги в публічних місцях і в присутності неповнолітніх. Можна — у будинках і квартирах, що є власністю клієнта або жриці кохання чи які вони орендують. Отже, тепер проститутка, котра прибула до клієнта за викликом, має передусім перевірити в нього ордер на житлоплощу. Суворе виконання нових правил контролюватиме поліція моралі, органи самоврядування, Державний центр сексуальних та трансмісійних захворювань і Центр профілактики СНІДу.

Піклується Кабінет міністрів і про захист місцевого, кажучи мовою промисловців, товаровиробника. З 15 грудня до Латвії заборонено ввозити повій. Утім, вивозити на заробітки з країни — теж. Заборонено також рекламу цього промислу в засобах масової інформації. Хоча рекламувати секс по телефону не заборонили. Отже, варто лише набрати потрібний номер...

Ну й, нарешті, в уряді вирішили, що на своєму робочому місці повія повинна мати карту здоров'я, заповнену суворо за затвердженим відповідним міністром зразком.

Швейцарський фонд — не за адресою

До ШВЕЙЦАРСЬКОГО фонду допомоги нужденним жертвам Голокосту/Шоа щодня надходить не менше десяти листів від громадян України. Ці люди просять фонд надати їм фінансову допомогу, мотивуючи це горем і стражданнями, які їм довелося пережити під час другої світової війни.

Вони мучилися у фашистських таборах праці або були насильно вивезені до Німеччини, де їх змушували працювати на нацистський режим. Швейцарський фонд співчуває цим людям. Вони зазнали страшних страждань, а нині потерпають від фінансової скрути. Але попри це, їм не обіцяють допомоги.

Таке звернення фонду до редакції передала Надзвичайний і Повноважний Посол Швейцарії в Україні Сільвія Паулі. Річ у тім, що останнім часом в українській пресі з'явилося кілька публікацій (які фонд узагалі вважає безпідставними). Бо після них і пішли листи до Швейцарії.

Отож інформуємо: жертви таборів праці та примусових депортацій не можуть розглядатися як жертви Голокосту і розраховувати на гуманітарну допомогу від Швейцарського фонду. Він також не приймає індивідуальні заяви і розглядає лише ті звернення, які надходять від некомерційних організацій, що представляють інтереси жертв Голокосту.

У заяві також коротко викладено мету Швейцарського фонду. Він «допомагає нужденним людям, які зазнали переслідувань унаслідок «расової» чи релігійної приналежності, політичних переконань або з інших причин, з метою їх знищення і, таким чином, стали жертвами Голокосту/Шоа... Люди, які утримувалися в концентраційних таборах чи таборах смерті, можуть отримати допомогу, якщо вони відповідають критеріям Швейцарського фонду і подали заяви через одну з організацій, що представляють інтереси жертв Голокосту».

Перші виплати такі люди вже отримали. Їхні інтереси представляв Національний фонд України «Взаєморозуміння і примирення».

Останні дні уряду Йилмаза

Опозиція звинувачує його в зловживаннях.

Тієї єдності поглядів різноманітних турецьких політичних партій, яка спостерігається щодо актуального нині курдського питання, й близько немає стосовно інших проблем. Наступної середи парламент Туреччини розгляне питання про довіру уряду Месута Йилмаза. Як вважають, фактично йдеться про відставку кабінету міністрів, оскільки прихильники прем'єра нині — у меншості й потрібних 276 голосів «за» у Меджлісі він аж ніяк не одержить. Ініціатори відставки звинувачують Йилмаза в різноманітних махінаціях і зловживаннях.

Уряд Йилмаза, створений на основі коаліції очолюваної ним Партії вітчизни, демократичної лівої партії віце-прем'єра Бюлента Еджевіта і Партії демократичної Туреччини екс-спікера Хюсаметтина Джиндорука, отримав вотум довіри в липні минулого року. Тоді коаліцію меншості підтримала Народно-республіканська партія Деніза Байкала — одного з нинішніх ініціаторів її зміщення. На відставці також наполягають правоцентристська Партія вірного шляху екс-прем'єра Тансу Чіллер та ісламістська Партія доброчинності Реджаї Кутана.

Люди й події

Жертва мовної політики

Величезний недолік мовної політики в РФ виявили на цьому тижні. Жертвою став президент Калмикії Кірсан Ілюмжинов. Тепер скаржиться, що його висловлювання про вихід республіки зі складу РФ «не зрозуміли» ні президент Єльцин, ні Державна дума, ні решта. Що тут скажеш: калмицьку мову їм слід знати краще! А то взяли і, не зрозумівши, безневинну людину образили.

Новий гріх

Незаперечним внеском у теологію стало твердження президента Олександра Лукашенка про те, що «білоруським громадянам грішно виходити на вулиці, до чого закликають їх профспілкові лідери». Отож на часі — ревізія Біблії, де не оцінене належним чином таке ганебне явище, як демонстрації протесту проти собачого, вибачайте, життя. Хоча прогалина цілком зрозуміла: коли складали Святе Письмо, то президентів і профспілок ще не було.

«Прикол» по-американському

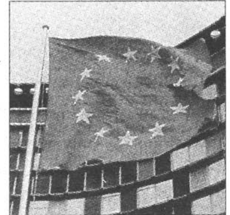
Неабияке вміння покуражитися проявив віце-президент США Альберт Гор, назвавши главу уряду Малайзії «авторитарним», а антиурядові сили — «сміливими людьми». Захоплення викликає те, що таку заяву Гор зробив, перебуваючи в... малайзійській столиці. Щоправда, багато хто в Малайзії «приколу» не зрозумів і назвав усе це втручанням у внутрішні справи суверенної держави. От і приїзди після цього до них у гості...

Не треба більше поштовхів

«Я переконаний, що спільна криза підштовхне країни Співдружності до тіснішої інтеграції», — заявив у Кишиневі Борис Березовський. Він ризикував: могли сприйняти як знущання. Адже саме «тісна інтеграція» з Росією і стрімкий обвал її рубля підштовхнули Молдову до краю прірви під назвою «банкрутство». Отож ще один невеликий поштовх і — прощай...

Нічого собі, сигнал!

Хтось щось не зрозумів: тільки так можна розцінити оголошене Європейським союзом нове антидемпінгове розслідування проти українських виробників труб. Лише місяць тому, після саміту Україна—ЄС, наші керівники розповідали про «чіткий політичний сигнал» щодо майбутнього асоційованого членства в цій організації. Але, здається, чи то в Брюсселі із «сигналом» переплутали, чи то в Києві щось не допетрали...

Олександр Горобець:
«Усе спростую незаперечними доказами в суді»

Заява тижня

Заарештований 30 вересня за звинуваченням у згвалтуванні, головний редактор газети «Правда Украины» Олександр Горобець звернувся із заявою до Генерального прокурора України (копії надіслав до Уповноваженого з прав людини Верховної Ради, голови парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю та корупцією, правозахисної організації «Міжнародна амністія», а також до засобів масової інформації). У заяві О. Горобець стверджує, що «єдиною причиною порушення проти мене кримінальної справи, затримання, а затим і арешту є моя безкомпромісна боротьба проти затиску свободи слова, протизаконного закриття газети «Правда Украины», яку я редагую ось уже 7 років та моїх публічних виступів проти беззаконня властей та працівників системи Генеральної прокуратури України».

Автор заяви детально описує в ній усі факти боротьби проти нього особисто та газети з боку високих державних осіб. Особливу увагу приділяє «проведенню операції з його дискредитації», себто факту «спроби згвалтування». Це брехня, стверджує заарештований редактор, він сподівається «все спростувати незаперечними доказами у суді». Слідству, яке здійснює прокуратура, підкреслює О. Горобець, він не довіряє ні на йоту.

Олександр Горобець наполягає на негайному звільненні його з-під арешту. У разі якщо його і надалі триматимуть під вартою, головний редактор «Правды Украины» оголошує себе політичним в'язнем нової України.

Життєво необхідна і важлива сфера сільського господарства — рибництво — з переходом до ринкових умов, що називається, вимирає

Пливти за течією можуть лише приречені

Застереження тижня

***ІНТЕНСИФІКАЦІЯ** ринкових реформ призвела до корінної ломки сталих рибогосподарських взаємовідносин. Розвал Союзу, а з ним і розрив наукових і господарських зв'язків між країнами, призвели і до деструктуризації об'єднань, спілок на низку самостійних рибних господарств. У результаті об'єм виробництва риби на внутрішніх водоймах України скоротився більш як утричі. Якщо 1987 року вирощували 98,2 тис. тонн риби, то 1997 — лише 30,8 тис. тонн. На це вплинула і внутрішня економічна політика — підвищення цін на корми, енергоносії, податкова політика та законодавча база.*

Важливо також не втратити науку і фахівців, проводити підготовку і перепідготовку кадрів для рибогосподарської галузі. Найстрашніше для вченого — це непотрібність його інтелекту. А майбутнє визначають сучасним станом рибогосподарської науки. На жаль, вона особливо відчула на собі результати соціально-економічних реформ. Старіє і руйнується матеріально-технічна база, стає непотрібною виробництву. Нові дослідження — це вже рідкість, найчастіше використовують досягнення минулих років. Розрив наукової сфери між країнами колишнього Союзу та мізерне фінансування призвели до повної ізоляції науковців: немає обміну досягненнями, досвідом, можливостей поновлювати літературу, передплачувати періодику, готувати нових вчених. До того ж, для розвитку підприємств товарного рибництва потрібна участь висококваліфікованих спеціалістів і застосування нових технологій у виробництві. Свого часу дуже добре зарекомендувала себе система зв'язку науки і виробництва у вигляді опорних пунктів інститутів, що базуються на окремих господарствах. Тепер — це спогади.

Головна науково-дослідницька організація з рибного господарства на внутрішніх водоймах України — Інститут рибного господарства УААН. Директор інституту Микола Васильович Гринжевський, враховуючи таку ситуацію, створив систему підготовки рибницьких кадрів вищої кваліфікації в Київському і Дніпропетровському держуніверситетах, Херсонському СГУ та Національному аграрному університеті. Адже нині в Україні є велика потреба в розробці наукових основ запобігання забруднення внутрішніх рибогосподарських водоймищ токсичними речовинами і радіонуклідами. Назріла також необхідність створити систему захисту риб від інфекційних, інвазійних та елементарних хвороб, використовуючи екологічно безпечні методи. Разом з тим чи не найважливішою потребою є генетико-селекційно-племінна робота в рибницьких господарствах України. Життя змушує відновлювати колишні зв'язки. Адже має бути спільна інформаційна база, обмін знаннями, стажування на базах даних навчальних закладів студентів та аспірантів. Тому в вересні 1997 року з ініціативи Миколи Гринжевського в Києві було створено раду з науково-технічного співробітництва у сфері водних біоресурсів і аквакультури. До неї ввійшли керівники науково-дослідних і навчальних інститутів Білорусі, Молдови, Польщі, Росії та України. Нещодавно відбулася чергова науково-практична конференція «Спеціаліст рибного господарства XXI століття», на якій було розглянуто питання кадрової політики, вимоги до молодих фахівців, підготовка працівників рибної сфери в нових економічних умовах. Для координації зусиль у сфері водних біоресурсів і аквакультури намічено створити раду з представників центральноєвропейських країн.

Життя нині створює такі умови, що пливти за течією можуть лише приречені, проте боротися і виживати потрібно всім, та не всі це розуміють, тому і гинуть. Це — приклад пошуку виходу із кризової ситуації.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

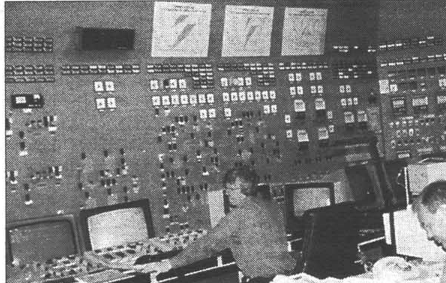
Вік просвітку не бачити?

Мати б нам іще три Дніпра, Ангару і... трошки розуму

Коментар тижня

***НЕВИХІД** з ремонту атомного блока влітає країні в неймовірну копієчку. Самої лише товарної продукції недоодержуємо на мільйони. А вже готовий до роботи енергоблок Південно-Української АЕС простоює півтора місяця.*

Тим часом райони, міста, цілі регіони, незалежно від їх промислової розвиненості чи сільгоспвідсталості, відлучаються від енергоживлення. «Ми нікому не робимо ані знижок, ані поблажок», — пояснює ситуацію головний диспетчер Національної енергетичної компанії «Укренерго» Олександр Воєвода. І наводить наочний приклад. Тільки-но частота електроструму падає нижче критичної позначки 49 герц, автоматично розвантажуються блоки АЕС. З настанням холодів люди, природно, тягнуться до електрообігрівачів, давно забувши про гарячі батареї, і тим самим заганяють єдину енергосистему в глухий кут. Дефіцит енергопотужностей і так уже перевищує 3 млн. кВт, частота — на межі. Ледь «пересмикнути» її донизу — і... пиши пропало! Атомний потенціал сяде, а іншого ми просто не маємо. От і доводиться біля диспетчерських пультів буквально вручну гасити споживання. Так було днями, коли частота впала до 48,6 герца, і автоматика розвантажила два енергоблоки на Хмельницькій і Запорізькій АЕС, знявши по 100 МВт. Щоб не допустити загальної біди — розвалу енергосистеми, половини Тернопільської області тимчасово було влаштовано рукотворну темряву. Такий самий сюрприз очікує й інших.

А куди дітися, якщо вітчизняна енергетична база представлена переважно об'єктами 50-х, 40-х або, ще гірше, 30-х років? І ніяких солідних в технічному плані ремонтів там уже років двадцять не проводили. Лише теплоелектроцентралі Києва та Харкова не можна назвати старими й спрацьованими. Але загалом, за наявності єдиної потужної ріки, Україна свого часу не без підказки з центру взяла курс на перспективну атомну енергетику. Гідроелектростанції лише тепер, коли п'ять з чотирнадцяти блоків АЕС, що діють, в ремонті, змушені працювати в абсолютно не притаманному для них максимальному режимі. Виручає високий приплив у Дніпрі, інакше вже давно сиділи б ми не тільки без світла, а й без води.

Орієнтація на атомні потужності, судячи зі світового досвіду, справа непогана. Тільки організована вона в нас таким чином, що варто було АЕС відчути хоч найменші труднощі, і вся енергосистема опинилася на волосок від трагедії. І найжахливіша не апокаліптична картина цілковитого паралічу промисловості, транспорту, побутової сфери (як на мене, то вже краще одразу завмерти назавжди, аніж волати від жаху й болю затиснутим у дверях знеструмленого ліфта або вагону метро), а те, що нікого, крім енергетиків, це, по-серйозному, не хвилює. Вихід з ремонту енергоблока Південно-Української АЕС затримується через те, що нема чим розрахуватися з чеською «Шкодою» за обладнання. Чехи, грубо кажучи, на відміну від росіян, салом не беруть, вимагають грошей, хоча б 4 млн. доларів (сумарний борг усіх АЕС — 18 млн. доларів), і тоді допоставлять електроніку, якої бракує для системи управління і захисту, що ремонтується. Гроші станціям заробити — простіше простого. Але одержати — величезна проблема. Уряд твердо дотримується даного атомникам слова погасити борги із зарплати, але те, що кошти беруть з того самого атомного «гаманця», — про це анітелень! У департаменті з експлуатації АЕС національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» підтверджують, що сьогодні, по суті, проїдають паливні і ремонтні кошти. Десь 90 млн. гривень вже спливло... Тому є побоювання, що й інші блоки вимушено затримаються з виходом з ремонту. А тут ще передбачено планову, хоча й нетривалу, зупинку 1-го блока ЧАЕС — «мільйонника». Отже, готуй, енергетико, для ТЕС додаткових 12 тисяч тонн вугілля щоднини, мазут і газ, на запас яких і натяку немає, або на тисячу МВт відключень.

Загалом, пітьма замість того, щоб на тверезу голову раз і назавжди виробити й запровадити залізні правила гри між споживачами і виробниками тепла, електроенергії. Кажуть, навіть у Румунії до такого додумались. Та де вони, а де ми...

Людмила МЕНЖУЛІНА.

«Штурмові бригади» майже встигли...

ЦЬОГОРІЧНА погода, здається, робила все, щоб дати селянам все зібрати з полів. Але навіть додаткові «штурмові бригади», створені стараннями влади з не зайнятих працею добровольців, протидіяти снігові не змогли.

Проте це не значить, що ситуація критична: спеціалісти Рівненського облсільгоспуправління повідомляють, що в усіх колективних господарствах «планові» площі цукрових буряків упорані. В окремих місцях дещо залишилося з того, що було посіяне «понад». Зокрема, доводиться видобувати цукросировину з-під снігу у Радивилівському районі... А загалом поля рівнесенькі, хіба що деінде «гріхом» стирчать негусті кукурудзяні стебла...

Монополія на науку. Для кого і навіщо?

Звернення тижня

ГРОМАДСЬКІ академії України, зокрема аерокосмічна, архітектури, наук вищої школи, інженерних наук та інші, звернулися до Голови Верховної Ради України О. Ткаченка, до парламентських комітетів і фракцій з проханням переглянути правовий статус цих самоврядних організацій. Адже в нову редакцію проекту закону «Про науку і науково-технічну діяльність», на думку авторів звернення, внесено сумнівне положення, яким громадським академіям заборонено називати себе академіями, а вченим, які туди входять, — академіками. Та й вся їх наукова діяльність обмежена, по суті, рамками наукових товариств.

Фахівці громадських академій вважають, що назване положення — стаття 16 проекту закону — суперечить Конституції України, Закону України «Про об'єднання громадян», іншим законодавчим актам і міжнародному праву. «Постановка цього питання, — йдеться у зверненні, — на наш погляд, у черговий раз ініційована представниками державної науки, які у такий спосіб і надалі намагаються зберегти за собою монополію на отримання від держави бюджетних асигнувань та проведення пріоритетних наукових досліджень». До речі, громадські академії успішно функціонують в десятках зарубіжних країн і жодна з держав жодним чином не обмежує їх наукову діяльність.

Провідні вчені недержавних академій готові зустрітися з народними депутатами України з цього питання, зокрема, для обговорення нової редакції проекту закону України «Про науку і науково-технічну діяльність». «В основу цього закону, — пропонують автори звернення, — має бути покладено положення, яке законодавчо забезпечує рівноправні умови для здійснення наукової діяльності інституціями різних форм власності та підпорядкування».

Він справді підняв Україну на крила

23 листопада минає 95 років від дня народження видатного конструктора авіадвигунів Олександра Івченка

Відкриття меморіальної дошки в Токмаці (Запорізька область), на підприємстві, де колись працював О. Івченко.

Ювілей тижня

Звичайно, для розповіді про людину, справа життя котрої відома всьому світові, можна знайти досить матеріалів і в книжках, і у пресі.

Та ми краще скористаємося спогадами його однодумця й багаторічного колеги Віктора Анисенка — теж лауреата Ленінської премії, орденоносця.

Відразу зауважу, що зустрічі з такими людьми, як Віктор Гаврилович, сьогодні нам конче потрібні. Адже кожен з нас, я певен, часто запитує себе: "Як так сталося, що за останні роки Україна стрімко втрачає позиції на багатьох напрямах своїх вчорашніх (визнаних світом!) досягнень?".

***

Якщо ви, шановні читачі, й справді не знали досі про Олександра Івченка, підніміть голову й подивіться в небо. Якщо ваш погляд знайде там літак, знайте — його несе у повітряному просторі двигун, сконструйований Олександром Георгійовичем.

Пам'ятаєте славного повітряного трудівника — Ан-2? У народі його назвали «кукурузником». Це була одна з перших машин, яку видатний конструктор створив разом зі своїм товаришем Олегом Антоновим. Потім були серія Анів, літаки для повітряно-десантних військ, вертольоти... Іл-18 теж літав з двигуном конструктора О. Івченка.

І те, що саме в Києві та Запоріжжі (у цьому місті жив і працював учений) почав діяти гігантський комплекс з виробництва сучасних літаків з вітчизняними двигунами (останні — «Антей», «Мрія» і, зрозуміло, Ан-70), — заслуга значною мірою Олександра Івченка.

— Сьогодні потужні авіадвигуни типу "Д-18Т" і "Д-27", створені конструкторським бюро О. Івченка, — зауважує з гордістю Віктор Гаврилович, — здатні випустити ще п'ять фірм у світі: дві американські — «Дженерал Електрик» та «Пратт-Уітні», англійська «Роллс-Ройс» та дві російські.

Але є в Україні ще й Харківський авіазавод, який також не останній в галузі. Харківський авіаційний інститут — теж один з найкращих у світі за рівнем підготовки кадрів для авіабудування.

То в чому справа?

Може, під силу нам і український винищувач створити? Адже захист держави — справа не така вже й надумана.

— В Україні досі немає державної програми розвитку авіаційної промисловості, — каже Віктор Анисенко. — Звичайно, можна і власний винищувач створити. Але це справа не одного року, тому краще техніку купувати. А авіабудівникам є чим займатися. Взяти хоча б «Мрію», яка виготовлена в єдиному примірнику і нині простоює. Англійці нею дуже цікавляться. Пов'язують свій інтерес з власними космічними планами. Адже морські космодроми — це добре, проте майбутнє, можливо, за стартами саме з таких літаків-гігантів, як «Мрія».

***

Він — видатний конструктор авіадвигунів Олександр Івченко — й справді підняв Україну на крила. Вдячні нащадки не забувають його. Кероване колись ним Запорізьке конструкторське бюро «Прогрес» нині носить ім'я академіка О. Івченка, а всі двигуни, що народжуються в КБ, мають у своїй назві його ініціали.

Віталій АБЛІЦОВ.

Тарасюк вірить у щирість російських парламентаріїв

Світлана ФІЛІМОНОВА, «Голос України» (з Москви)

Візит тижня

Дводенний робочий візит міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка до Москви не став подією для російського політичного бомонду. У перший день візиту з перших офіційних осіб РФ його прийняв лише голова Державної Думи Геннадій Селезньов.

За словами Тарасюка, «керівництво Держдуми щиро зацікавлене в ратифікації «великого» українсько-російського договору, і цілком можливо, що до кінця року Держдума його ратифікує». Однак у кулуарах парламенту один із керівників комітету заявив, що «нинішній склад Державної Думи ніколи не ратифікує договір», бо це означало б визнання державних кордонів між Росією та Україною де-юре.

Борису Тарасюку залишалося, як він сам заявив кореспондентові «ГУ», «переконувати, переконувати, переконувати» російських парламентаріїв у тому, що ратифікація життєво необхідна для розвитку відносин обох держав. У Держдумі достатньо противників ратифікації договору. Якщо раніше це був комітет зі справ співвітчизників, який очолює «відомий друг українського народу» Георгій Тихонов, то сьогодні, за словами Геннадія Зюганова, «у фракції комуністів —неоднозначне ставлення до ратифікації договору». Мабуть, цю проблему обговорюватимуть і голови парламентів України і Росії в Москві. 18—19 грудня у столиці Росії з першим офіційним візитом перебуватиме Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко.

До речі, виступаючи перед викладацьким складом Дипломатичної академії, Борис Тарасюк нарікнув, що саме відсутність правових основ відносин між Україною і Росією стала причиною того, що протягом останніх трьох років товарооборот між країнами істотно знизився. Сам міністр закордонних справ пояснює це підступами супротивників зближення двох країн.

За його словами, «введення 1996 року російською стороною ПДВ на товари, вироблені в Україні, призвело до втрати російським ринком значної частини українських товаровиробників». А зменшення товарообороту, в свою чергу, викликало послаблення економічних зв'язків. «Хотілося б, щоб Росія, так само як і Україна, відповідально і серйозно підходила до всіх наших двосторонніх питань», — побажав Борис Тарасюк.

Він також звернув увагу і на проблему реалізації договірно-правової бази, наголосивши на відсутності належного виконання сторонами умов угод з питань економічного, науково-технічного співробітництва, а також відсутності правового розв'язання питань стосовно перебування на території України Чорноморського флоту РФ.

Питання, пов'язані з перебуванням кораблів ЧФ в Криму, обговорювалися і під час зустрічі з міністром закордонних справ Росії Ігорем Івановим. Міністри обговорили також проблеми делімітації та демаркації державного кордону (морські ділянки в тому числі), порушувалася і така тема, як утворення вільних економічних зон.

А ще в Москві Борис Тарасюк знову повторив, що МЗС України велику роль відводить інтеграції держави в Європейський союз і, передовсім, тісним зв'язкам із суміжними країнами.

«Лицедійствуйте собі на здоров'ячко...»

Прем'єри

...побажав молодим акторам заступник міністра культури Леонід Новохатько під час презентації театру-студії Київського державного університету культури та мистецтв.

Народження талановитого і вже досить енергійного «немовля» святкували всім університетом. І, звичайно, не обійшлося без шоу. Дійство розпочали колеги із Кривого Рогу — театр пластично-музичного мистецтва «Академія руху». А завершила — прем'єра вистави «Таня-Таня» за однойменною п'єсою молодого драматурга Ольги Мухіної, яку поставив художній керівник новоствореного театру-студії Володимир Федоров.

Майстерня сучасної драматургії на факультеті НХТ (народно-художня творчість) працювала з 1994 року. Та лише тепер з легкої руки В. Федорова вибухова суміш із студентського артистизму та досвіду професіоналів трансформувалася у театр-студію.

Відповідаючи на запитання, що потрібно режисерові для постановки п'єси у такі рекордні строки (підготовка тривала протягом двох місяців), В. Федоров назвав дві речі: «Певна частка творчого хуліганства та гарні діти». Планів у театру-студії — на 5 років наперед. Основне завдання на майбутнє — творчий пошук у сучасній драматургії та вихід на велику сцену. Михайло Поплавський пообіцяв найближчим часом заангажувати для своїх вихованців сцену театру імені І. Франка.

Юлія ПОТАПЕНКО.

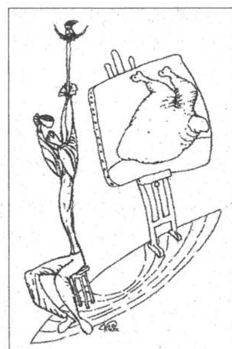
На знімку: сцена з вистави «Таня-Таня».

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО (ДІНАУ).

Щоб зберегти гроші від інфляції, кладіть яйця у різні кошики.

(Банкірська мудрість).

Фенікс — птах кабінетний

Кажуть, була колись птаха іноземного походження на ім'я Фенікс, яка спалювала себе, щоб відродитися знову. Цього тижня про неї згадували, гортаючи сторінки урядового проекту бюджету на 1999 рік.

Фейлетон тижня

Річ у тому, що проект одразу охрестили золотим яйцем птахи Фенікс. Мовляв, якщо птицю вполювати несила навіть парламентським мисливцям, то її яйця завжди на вагу золота. А бюджетне — й поготів. Утім, опоненти цієї версії стверджували, що золоте яйце кабінетної птахи погрожує заморською хворобою — сальмонельозом, бо годував її Міжнародний валютний фонд. Пропонувалося пересвідчитися в цьому, проаналізувавши інкубаційний період несучки. І справді, той, хто не лінувався ділити і перемножувати стовпчиком, з'ясовував для себе дивні речі. Приміром, що динаміка формування валового внутрішнього продукту в доларовому еквіваленті, на противагу гривневим відображенням, з кожним роком погіршується. А цього року, з огляду на монетарну дієту і фінансову кризу в російському інкубаторі, ця динаміка взагалі досягла екстремальних значень. Інакше кажучи, щорічне вживання кабінетних яєць повсякчас знижувало потенцію споживачів, а з нею також непереливки: потенція або є, або її нема. З попелу її не відродити. Це знають усі смертні, хто кинувся в тінь за «стегенцями птиці Буша», рятуючись від фіскального екстремізму. Наслідком такого соціально-економічного шухеру стали порції антикризових заходів від нашого урядового Фенікса. Він стурбований тим, що для збалансування інгредієнтів золотого яйця-99 слід до кінця року відшукати принаймні 700 мільйонів гривень і реструктуризувати боргові зобов'язання перед «постачальниками кормів» для того ж таки Фенікса на 525 мільйонів гривень. Дійшли до того, що дозволили погашати заборгованість перед бюджетом облігаціями, а бартерні операції — застосовувати тільки в парні дні місяця. Податки ж примусили сплачувати ще до надходження грошей на рахунок платника.

Щовечора у курник до Фенікса навідувався сам прем'єр, жаліючись на те, що бісові виробники не повертають майже 3 мільярди гривень валютної виручки, тоді як державна казна — напівпорожня. Запевняв, що викрутить, як ганчірку, місцеві бюджети, заборонить вивозити капітал в офшори і геть скасує податкові пільги на митницях. Однак Фенікс не подавав жодних ознак життя, тільки зацьковано зиркав на свого патрона. Мабуть, згадував, що опозиція обіцяла за першої нагоди пустити його під ніж. Про пенсіонерів, учителів і студентів, лікарів і їх пацієнтів кабінетна птаха примушувала себе не думати.

Прем'єр лагідно називає її птахом щастя завтрашнього дня, і Феніксові це до душі, хоча його потішає намір прем'єра з допомогою Держказначейства мобілізувати до бюджету в листопаді 920 мільйонів гривень, а в грудні — півтора мільярда. Отже, крім іншого, прем'єр має на меті створити умови для того, щоб підприємства почали продавати своє майно за цінами, нижчими від залишкової балансової вартості? Від однієї думки про це Феніксу стає весело. Хіба так багато дурнів? Утім, — таки чимало. Кому краще, коли не їм, творцям золотих яєць, або, як тепер кажуть, співзасновникам; це відомо?! А яйце-99 —найпікантніше, бо передвиборне, тобто виконане для майбутнього Президента.

Григір ЧОРНИЙ.

Крізь сльози осені Поділля Ще бачить спалахи весни

«Княгиня Ольга» на мурах Подільської фортеці.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА — серце Поділля, його історичний і географічний центр — ще з часів Київської Русі відігравала важливу роль у становленні і розвитку держави. Саме на теренах цього краю точилися найзапекліші бої за соборність українських земель проти татарів і турків, поляків і німців, тут упродовж кількох років брат ішов на брата у громадянську. Бо Поділля — це не тільки частка держави, це її сад із золотими яблуками, ще з часів золотого шовкового шляху тут перетиналися і перетинаються найбагатші торговельні артерії континенту. І від того, як доглянутий буде той сад сьогодні, великою мірою залежатиме і день завтрашній України.

«Пошук цвіту папороті дарує шанс»

Село

ЙОМУ 22 ЛИСТОПАДА, після святого Михайла, виповниться 46. Це вже час зрілості і солідної виваженості, точніше якоїсь поважної стриманості до революційних ідей. Та у душі і серці він і досі залишився неперевершеним мрійником. Де б не працював — чи то головним інженером колгоспу, чи викладачем, чи директором, —його завжди гнітила консервативна вчорашня практика. Як той казковий легінь, що шукав чарівну квітку папороті, котра цвіте раз на сто років, так і Антон Антонович у постійних пошуках нового, прогресивного.

Ще на початку дев'яностих років, отоді як пенсіонери ставали мільйонерами, депутат обласної ради Антон Бугерко почав шукати вихід із скрути завтрашнього дня для свого Балинського училища-агрофірми. І не тільки у реформуванні навчально-виховного процесу, а насамперед у формах економічного виживання. Уявив себе Робінзоном, покинутим державою, і взявся за справу —впроваджував переробні цехи, спорудив пекарню, млина і навіть облаштував у теплиці оранжерейний куточок. Щоб для ювілеїв були навіть свої квіти. А для потреб господарства (нафтопродукти, запасні частини, мінеральні добрива тощо) вимінював на борошно, згущене молоко, ковбаси і т. д.

Та, як кажуть у народі, чим далі в ліс, тим темнішим він стає. На етапі, коли державні вожді почали різко розвертати поїзда з соціалізму до капіталізму, економічна криза набирала дедалі більших обертів. Самотужки боротися у таких умовах ставало важче і важче. Та Антон Антонович і цього разу не здав позицій, випередив час. Покликав до себе керівників сусідніх колгоспів Станіслава Глуховатого та Юрія Кучерявого і запропонував об'єднати зусилля: сіяти, орати, збирати хліб і у такий же спосіб діставати нафтопродукти, мінеральні добрива, запасні частини.

Уже перші кроки такої співпраці показали, що працювати втричі легше, бо один одразу для трьох вирішує певне питання. Однак поточні проблеми не закрили Бугерка у діогенову діжу — помандрував до Америки ознайомитись, як там газдують хвалені реформаторами фермери, попоїздив Європою. І додому повернувся не із зекономленими доларами (ради чого на той час багато хто вирушав «за бугор»), а з новою технологією вирощування кукурудзи, угодою про співпрацю в економічній та господарській діяльності з німецьким кооперативом «Райфайзен». Незабаром асоціація «Перспектива», підтримана західними інвестиціями, показала свою життєздатність і перспективу на завтрашній день. У той час, як Дунаєвецький район за всіма показниками господарювання різко збавив свої позиції до критичної межі, асоціація тримала свої господарства гідно, перша у державі створила міжгосподарську МТС із високопродуктивних комбайнів, тракторів, причіпного інвентаря, отриманих за лізингом від «Райфайзену».

Керівництво обласної державної адміністрації у пошуках виходу з кризи в районі дедалі частіше і послідовніше придивлялося до стилю роботи Бугеркової команди. І вже на початку минулої осені всі троє були у райцентрі — Бугерко очолив райдержадміністрацію, Кучерявому як першому заступнику доручили агропромисловий комплекс. Оскільки сільські проблеми для району були найпекучіші, заступником до Кучерявого призначили Глуховатого (тепер він голова районної ради). Отак разом і взялися за справу.

Через рік роботи з головою райдержадміністрації Антоном Бугерком зустрілися у «Клубі ділових зустрічей» журналісти республіканських ЗМІ, акредитованих на Хмельниччині. Голова властвкорівського об'єднання констатував у вступному слові, що цього часу було досить, щоб Дунаєвецький район знову вийшов на свої попередні рубежі. Незважаючи на те, що серія літніх ураганів винищила тисячі гектарів посівів, дунаївчани і за урожайністю (41 ц пшениці на круг!), і за валом (понад 100 тис. тонн) узяли перше місце. Повернув район славу «молочних рік» — і нині доять більш як 13 літрів від корови, знову ж таки найбільше в області. Значно поліпшилася справа загалом у тваринництві, наростили поголів'я свиней. Тож логічно випливало запитання до Антона Бугерка: завдяки чому керівникам району вдалося вибороться з «болота»?

Багато тоді розумного і цікавого розповів журналістам Антон Антонович про реформування агропромислового комплексу на селі і трудових відносин, уміле маневрування інвестиціями. Він категорично переконаний: інвестиції для нас, про що сьогодні глаголять з усіх трибун, не панацея. Треба прагнути виходити з ситуації своїми силами і за рахунок свого товаровиробника. Справді, зазначив голова райдержадміністрації, бурякозбиральний комбайн фірми «Хольмер» набагато продуктивніший, ніж Тернопільського комбайнового заводу, але і коштує він більше півмільйона доларів проти 107 тисяч гривень за наш комбайн. Та, як ми зрозуміли, не інвестиції, не нові технології і навіть не нові машини підняли районний чорнозем (до речі, імпортна техніка на наших грунтах ще більше ламається!), а сувора вимогливість у доборі керівних кадрів — без партійних ознак, персональних відданостей чи симпатій. Пріоритетним питанням оцінки кадрів була компетентність, здатність керівника ефективно працювати більше за всіх і краще за всіх. І хоч як дивно, на посадах позалишалися навіть недруги і заздрісники. Бо ж вони таки фахівці. Он, що доброго наробили тернополяни, коли почали призначати за партійними ознаками слюсарів на серйозні пости?! Такої помилки з огляду на свою педагогічну інтелігентність Бугерко допустити не міг.

Коли романтиком керує професіоналізм, прагнення заглянути аж за обрій, туди, де лягає сонечко спати, такому до снаги здолати нездійсненне —у полудень віку віднайти цвіт папороті, що виконує всі забаганки людини з любов'ю у серці. Бо така людина здатна тільки на великі вчинки і на велике добро.

Дунаєвецький район.

Гріє бюджет... небюджетні кишені, або Гриф «комерційна таємниця» — на бочку Кабміну

«Фіглі-міглі» і три худі жеребці

Податки

ДЕРЖАВА і товаровиробник в усьому світі виступають у ролі кота і миші. Перший суб'єкт старається стати ситим за рахунок другого, другий — надурити першого. Але якщо на Заході хоч якось урегульовані правила цієї гри, то у нас усе побудовано на цілковито інших принципах — чия голова «акредитована» ближче до собі, що підписують державні праворегулюючі акти. Відповідно і прошотовхуються «з упущеннями» різні документи. І виходить так, що у багатьох випадках товаровиробник через своїх підставних осіб (як правило, це сини, дочки, куми, свати і т. д.) з правовими формами дочірніх підприємств, СП і т. д. за наявності тільки печатки отримують за рахунок бюджету казкові прибутки.

Сьогодні ми достеменно знаємо, що під час недавнього перебування на Тернопільщині глави уряду показали цікавий урок. Як відомо, під час його всеукраїнської «Переяславської ради» було зібрано трохи більше 7 мільйонів живих грошей. У той же час тільки декілька спритних керівників області облапошили через підставні документи «взаємозаліку» державну казну більш як на 14 мільйонів гривень. А якщо врахувати, що є люди розумніші і впливовіші і в інших регіонах, то неважко уявити збитки мільярдних масштабів.

Але якби ж то до бюджетних ресурсів вела одна стежка! До них підповзають з усіх боків, пікірують зі стелі, наче таргани, мишачими зубками стараються проточити життєзбагачувальну дірочку. Переді мною документ, що можна віднести до розряду сенсаційного розголошення методик діяльності тіньового бізнесу. Аби сильні світу цього мене не звинуватили у некомпетентності, неточності і ще цілому ряді «не», подаю документ повністю:

«Про можливості необгрунтованого одержання відшкодувань по податку на додану вартість.

Державна податкова адміністрація у Хмельницькій області повідомляє, що при проведенні документальної перевірки ВАТ «Кам'янець-Подільський м'ясоконсервний комбінат» виявлено обставини, які, на наш погляд, є не що іншим, як способом безпідставного відшкодування податку на додану вартість з бюджету на загальну суму 2215,0 тис. грн.

Коли б м'ясокомбінат, який має відповідні переробні потужності, сам безпосередньо закуповував худобу від сільгосппідприємств чи особистих господарств громадян, то при таких операціях не мав би відповідно «вхідного» ПДВ і на цій причині не мав би підстав на відшкодування ПДВ з бюджету.

Однак при м'ясокомбінаті створюється три комерційні структури, засновниками яких виступають фізичні особи. Ці структури власних виробничих потужностей не мають, а орендують їх у м'ясокомбінату. Відповідно не мають працівників, а оформляють на роботу за сумісництвом працівників м'ясокомбінату.

Через комерційні структури проходить закупівля худоби, звичайно без ПДВ, і після її забою м'ясо відпускається м'ясокомбінату вже за ціною, яка включає ПДВ!

У даному випадку м'ясокомбінат, маючи вхідний ПДВ, пред'являє його до відшкодування з бюджету, а в бюджет ПДВ не сплачує, оскільки продукцію реалізує переважно на експорт, який оподатковується за нульовою ставкою.

Оскільки ці відшкодування виникають штучно у зв'язку із створенням посередницьких комерційних структур, вважаємо за необхідне заборонити відносити до статусу переробних підприємств суб'єктів підприємницької діяльності, що не мають власних виробничих потужностей.» (Постанова КМ України № 145 від 16.02.98).

Коли б пан Пустовойтенко прислухався до порад молодого і сміливого головного податківця Хмельниччини, то це можна було б вважати першим серйозним ударом по тіньовому бізнесу. Бо за подібними схемами крутяться й інші посередницькі структури. Просто не кожний чиновник наважується їх «засвітити», оскільки хто знає, куди після цього вітер подме.

От візьмімо, до прикладу, з цієї ж таки області одного спритного аграрника. Набрав кредитів, накупив на них машин, устаткування, вибудував шикарні офіси та магазини. Але коли настав час розраховуватися, встиг утнути цирковий трюк. Свій колгосп з декількох населених пунктів реорганізував у ЗАТ «Фіглі-міглі», а старому господарству «Під прапором ленінізму» залишив усі попередні борги. Правда, і старій назві залишив два вози, три худих жеребця і одного бика епохи діда Щукаря. Отже, навіть коли набрав би чинності закон «Про банкрутство», держава отримала б у компенсацію фігуру з трьох пальців. З такою «економічною мудрістю» містер Ікс не ховається, навпаки, хвалиться привселюдно. І ви думаєте, взяв тато-прем'єр ремінця до хитруна? Навпаки, дав у подарунок четвертинку міністерського портфеля. Аякже, мудрість треба оцінювати належно, особливо соратників з партійного ешелону.

А нас же, пролетарів, отарою женуть намісники влади із гривнею за пазухою до державного казана з грізним наказом:

— Кидай, подились з ближнім!

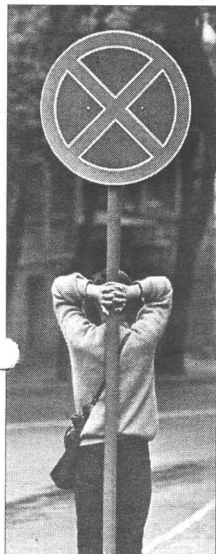
Воно-то й так, ділитись завжди треба, поспитайте у ДАІ. Але коли ближні можновладців поділяться з нами? Коли?

Сторінку підготував власний кореспондент «ГУ» по Хмельницькій області Михайло ВАСИЛАШКО.

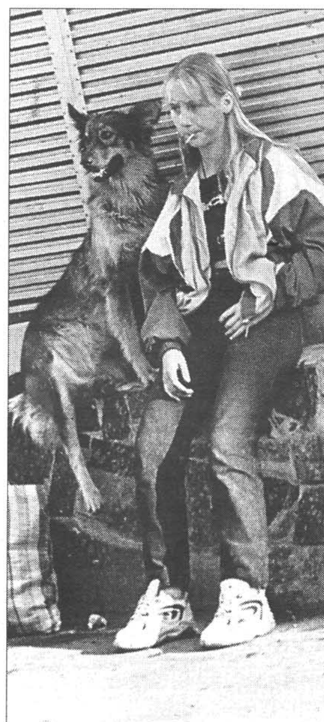

Тел. 26-36-32.

Реорганізовуйся, а борги залишай предку

Об'єктив з веселим натяком

Власне, ви можете придумати свої підписи, але неодмінно з гумором — такий у Вороха об'єктив.
Фото Анатолія ВОРОХА.

Бачите знак — «Стоянка заборонена»? Всім зрозуміло: зупинятися не можна — і пролітають мимо. А в київського конструктора Анатолія Вороха зухвалий об'єктив: зупиняється там, де навіть не можна, і «зупиняє» мить. Погодьтеся, гріх було не зафіксувати.

Об'єктив фотолюбителя саме тим і цікавий, що з буденного і звичного життя-буття виокремлює незвичні моменти.

Ось, приміром, сіра вулиця, будинок з написом «Ощадний банк», автомашина... Та самоскид з піском — не золотим, звісно, а звичайним, — прямує мало не в самісінькі двері банку... Щось у цьому таки є!

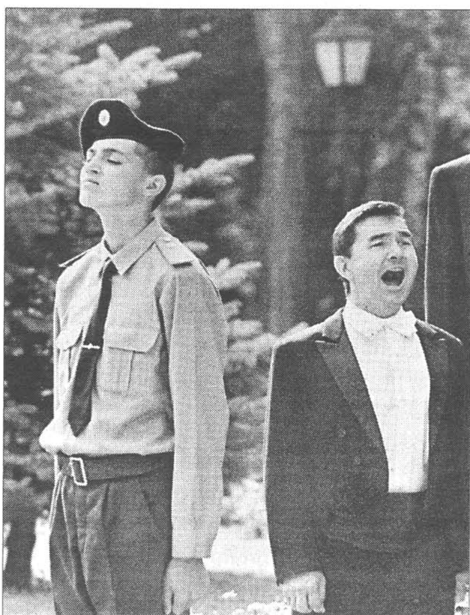
Зупинися, мить! І Анатолій зупиняє. І не просто фіксує, а надає знімку натяку. До того ж, веселого. Хіба не натяк? Колись у цьому банку ми зберігали свої заощадження, з них, як відомо, вийшов пшик. То, може, хоч пісок не «згорить»?..

— Люблю ловити цікаві моменти, — каже Анатолій. — Особливо в поведінці людей. Ходжу в багатолюдних місцях і «полюю».

Це не так просто. Можна зняти десяток плівок, а бажаного моменту так і не схопити. Тим радісніша удача. А їх у Анатолія немало. Причому, чи не до кожного знімка можна придумати веселий підпис, як-от, наприклад, «Мовчання і пісня» чи «Перекур — відпочинок від шаленого міста», «Сімейний ремонт» чи «Місця згідно з рейтингом»... Власне, ви можете придумати свої підписи, але неодмінно з гумором — такий у Вороха об'єктив.

Анатолій ЯКОВЕНКО.

Може, хоч пісок в ощадбанку не згорить...

Ровесник болгарської волі, страдник нашої долі

Минуло 120 років з дня народження видатного українського митця Михайла Паращука

А Й СПРАВДІ, непередбачена і примхлива людська доля, мов характер молоденької панянки. Бо хіба міг 13-літній Михайло Паращук, від'їжджаючи з рідного села Варваринці у містечко Новий Санч на Лемківщині допомагати професору Станіславу Вуйцекові оздоблювати новозбудовану ратушу, навіть подумати, що вже ніколи більше не переступить поріг батьківської хати. Через Краків, Відень, Париж, Мюнхен, Львів, Київ, Ревель (тепер — Таллінн), Ригу, Берлін, Софію проляже його складний і тернистий шлях митця і дипломата, а додому, в Україну, куди думками він повертався до останніх своїх днів, дорога йому була заказана. Комуністичне керівництво ніяк не могло пробачити відомому митцеві його недовгу роботу в дипломатичних місіях УНР у Ревелі й Ризі, а також авторство скульптурного портрета Симона Петлюри, виконаного 1936 року на замовлення української іммігратції в Польщі. «Усе своє життя я віддав для українського народу, стараючись, де б я не був, підтримувати його престиж і славу, хоч це не всім і не завжди подобалось», — писав Михайло Паращук незадовго до своєї смерті в листі до львівського науковця Івана Романченка. «Понад усе мене вражала гідність, з якою він (М. Паращук. — Авт.) переносив це жорстоке до смерті цькування, в основі якого, крім заздрощів та інтриг, було українство. Якийсь десяток років тому відстоювати українську національність вважалося викликом», — то вже з листа дружини скульптора Цвітани Паращук до одного з авторів цієї статті. І справді, ще з молодих літ митець кинув виклик своїй нелегкій долі й, схоже, вийшов переможцем. Принаймні, те достоїнство, з яким він жив і працював, та любов до народу, якого він ніколи не зрікався, просто вражають.

Це він наблизив Ангела натхнення до Міцкевича

Прагнення стати справжнім майстром привели М. Паращука до Відня, у відому Академію художеств, де він опановує мистецтво пластики під опікою професора Венцеля. Однак через нестатки невдовзі він змушений був залишити столицю Австро-Угорської імперії. І за порадою свого навчителя 1898 року переїжджає поближче до батьківського дому, до Львова. Стає студентом Львівської політехніки, потрапляє у групу до професора Антона Попеля, який очолював кафедру композиції та рисунка. І водночас працював над проектом пам'ятника Адамові Міцкевичу, конкурс на який у рік сторіччя від дня народження великого польського поета оголосила міська влада.

Треба було поспішати, бо того-таки року, 22 травня, вже заклали постамент. Основу пам'ятника, аж до самих уступів, споруджували із залізобетону. Фахівці стверджують, що це зроблено вперше на західноукраїнських землях.

Отже, основа — прекрасна. Але де скульптура? Власне, Попель уже мав готову статую поета. Правда, до завершення роботи не вистачало деяких деталей. Зокрема, і такої: з ким має розмовляти Міцкевич, погляд якого звернений догори? Так, з Ангелом у вигляді юнака, який подає співцеві ліру. Але де розмістити крилатого посланця неба — того Попель поки що не знав.

Отож він, М. Паращук, якого професор узяв собі у співавтори, мав шукати творчий розв'язок. І не тільки цей. Він мав довершувати композиційний задум. А як, чим? Вирішив сам на сам, бо Попель спочатку на це згоди не давав: колона. Тільки колона! Біла або якогось іншого кольору — вона стрімко підноситься в небо, видовжує пам'ятник. Усе в дусі часу: на землі тісно, пріоритет мають вертикалі! Тим паче, до колони можна «прив'язати» Ангела — і нехай він тішить поета, приносить з висот Боже натхнення. Ідея! Вона могла народитися лише в розбурханій творчій уяві Паращука. Але перед тим митець з багатьма радився, відкинув чимало інших варіантів. Головне — не схибити. Бо Попель мав характер крутий, а в часи депресії міг цілими ночами сидіти за чаркою.

І все-таки із кількарічної спільної праці з'явився дивовижний монумент — один з найвеличніших у світі. За участю сина поета Владислава Міцкевича його урочисто відкрили 30 жовтня 1904 року в центрі Львова, і він досі є мистецькою окрасою древнього українського міста.

У Париж, до Родена

Михайло Паращук окрилений. Його цінують, у нього вірять. Він у полоні нових задумів, багато працює. І тут йому пропонують поїхати на рік-другий у мистецьку столицю світу — Париж. Побачити інших, повчитися в них і, звісно, себе показати. Ще й стипендію Національного музею та одного з його фундаторів — митрополита Андрея Шептицького дали. Сприйняв це із задоволенням, хоча не обійшлося і без тіні зажури. Бо залишав у Львові молоду дружину Софію, яка була в тяжі.

У Парижі М. Паращук вчиться у приватній школі мистецтв, так званій академії Рудольфа Жульєна. І водночас бере уроки і навіть кілька місяців працює у майстерні славетного Огюста Родена. «Ніколи раніше Паращукові не доводилося бачити вчителя, закоханого у витки, мінливі, округлені форми, — читаємо у монографії Дм. Степовика «Михайло Паращук». — Він (Роден. — **Авт.**) ладен був говорити про них без кінця, не повторюючись. Він уявляв їх, знав куди і як ту форму застосувати. Жодних правил, теорій він не визнавав. Радив наслідувати природу, а не класиків скульптури. Високо цінував самостійність і винахідливість учнів».

Український скульптор вчився в Родена безплатно, бо встановленої стипендії ледве вистачало для того, щоб оплатити житло і студії в академії Жульєна. До речі, всесвітній митець брав за уроки або дуже дорого, або нічого. То вже залежало від того, яке враження справив на нього учень.

Дипломним звітом Паращука в академії Жульєна стала робота-погруддя «Старий». І що характерно, ліпив він її з пам'яті, хіба що мав під рукою шкіци, зроблені в поїзді. А сталося так, що в купе, в якому Паращук повертався у Париж зі Львова, де його дружина народила доньку Ліду, на французько-німецькому пограниччі підсадили сліпого діда. Образ старого буквально вразив митця своїм згустком горя, яке відчувалося і в його поставі, і на незрячому обличчі.

Робота потрапила на виставку в Салоні у знаному Гранд Пале. Роден, який прийшов на відкриття вернісажу, відізвався про «Старого» як про найкращу роботу.

Паращук отримує найвищу нагороду — золоту медаль, і звісно, стає знаменитим. І все-таки, якими були людські й творчі стосунки між Огюстом Роденом і молодим українським скульптором? На те певною мірою дає відповідь Цвітана Паращук, яка 1927 року стала другою дружиною митця, в листі до одного з авторів цієї статті. «Щодо Родена... Я вже Вам повідомляла, — пише пані Цвітана, — що він був нарозхап в аристократів і це його розбестило. Адже атмосфера вишуканості й витонченості в усьому відповідала смакам великого скульптора і треба додати, що жодна з великосвітських красунь не відмовлялася йому позувати.

У ті хвилини він не допускав учнів до себе... Тому в Михайла Івановича з'являлося більше можливостей зайнятися архітектурою і монументальною скульптурою, які Маестро залишалося тільки побіжно довершувати (настільки учень увійшов у стиль вчителя). Нікому іншому він не довіряв. Чи була між ними дружба — сказати важко, але довір'я в творчості було, а це — найголовніше».

* * *

Влітку 1921 року нелегка доля закинула М. Паращука у Болгарію, де він невтомно працював і, за влучним висловом тамтешнього журналіста Красимира Друмева, «зробив для болгарської культури більше, ніж самі болгари». «Він не скульптор, а архіскульптор, — додає архітектор Сава Овчаров. — Кращого од нього Болгарія не знає досі».

Наші сусіди доволі часто підкреслюють, що син України М. Паращук є ровесником їхньої волі, адже побачив світ 16 листопада 1878 року, коли їх «роден край» скинув із себе багаторічне османське ярмо. І в тому, як їм видається, було своє знамення. А й справді — доля, фатум, льос... Там, на Балканах, 24 грудня 1963 року, відійшов митець на вічний спочинок. Сьогодні Михайло Паращук повертається на рідну землю, яку по-синівськи любив, до якої думками завжди линув. Повертається у назвах вулиць, у численних публікаціях, у вже згаданій блискучій монографії Дм. Степовика, у музейних вітринах, зокрема, в його рідному селі Варваринцях.

Михайло ОНИСЬКІВ, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Тернопільська область.

Є така планета — Україна. Музична,

або Кілька акцентів, розставлених міжнародним фестивалем «Київ Музик Фест'98»

МУЗИЧНА громадськість України, столичні меломани вже звикли до того, що кожної осені у найпрестижніших залах Києва панує Висока Музика: відбуваються концерти міжнародного фестивалю «Київ Музик Фест». Ми стаємо свідками й учасниками мистецького форуму, народженого процесами перебудови, коли Україна поступово почала повертатися обличчям до всього світу. Сьогодні брати участь у «Київ Музик Фесті» вважають за честь і видатні майстри, і молоді композитори та виконавці. «Фест» пройшов непросте випробування часом, майже непомітно й безболісно подолав певні труднощі перехідного періоду, про що засвідчило цьогорічне свято. Яким воно було?

Як завжди, спресовані у часі 23 концерти симфонічної, хорової, камерної, джазової музики. І, як завжди, у виконанні провідних оркестрів, відомих хорових колективів, солістів. Цього року зарубіжними гостями стали виконавці з Росії (М. Чайковська), Швейцарії (Ханс-Йорг Фінк), США (В. Балей, Ю. Харенко), Німеччини (У. Шнебергер), Туреччини (І. Мірзоєв), Вірменії (А. Марджанян).

Спробуємо спочатку побачити, а точніше — почути музику «Феста» через сприйняття самих авторів —учасників і безпосередніх творців.

— Саме завдяки тому, що музична панорама «Фесту» стає дедалі розгорнутішою, в нас нарешті почав зникати синдром європейського закоморка, — каже Сергій Мамонов з Донецька. — Як на мене, то вдало доповнили жанрову палітру фестивалю джазові концерти. Здається, це досить перспективна тенденція, яка демократизує «Фест», збільшує потік нових слухачів, а отже, і потенційну аудиторію фестивалю.

— Якщо заповнюваність концертних залів вважати за основний критерій успіху, то, вочевидь, «Фест-98» —переможець серед своїх попередників, — наголосив Віктор Мужчіль з Дніпропетровська. — Адже ми стали свідками аншлагів на багатьох концертах. Очевидно, слухач «зголоднів» за справжнім мистецтвом, люди просто втомилися від галасуючої «попси» і мерехтливих нав'язливих кліпів.

Проте, на мій погляд, міжнародний статус фестивалю у попередні роки був чіткіше окреслений. Сьогодні інонаціональний простір звукань майже до суто національного. А для професіоналів фактор музично-інформаційного обміну є вкрай необхідним. Водночас фестиваль уже набрав доволі високих обертів — отже, треба прискіпливіше відбирати для участі в ньому зарубіжні твори. Враховуючи фінансові обмеження, побажаємо собі побачити в програмах майбутніх фестивалів максимум сучасних імен.

— Музичний корабель «Фесту» пливе тим самим курсом, що і вся країна: фінансові можливості диктують і жанрові пріоритети, — вважає Володимир Рунчак з Києва. — Все рідше і рідше маємо змогу слухати великі симфонічні «полотна», дедалі відчутніше нагадує про себе «камернізація» «Фесту». Фестиваль мав би вже мати чітку концепцію. Однак виконують на ньому все: і класику, і джаз, і авангард. Це, можливо, було б і непогано, якби рівень творів (особливо — зарубіжних) — був високим. Не слід уподібнювати «Фест» до сучасного світового музичного смітника... Для того, щоб виправдовувати статус міжнародного, тут мусять звучати імена світил сучасності: К. Штокгаузена, Я. Ксенакіса та інших. Втішає, що значне місце цього року відведено виконанню відомих творів Є. Станковича, В. Сильвестрова, до яких хочеться повертатися ще і ще раз. Вразила взірцевим звучанням «Київська камерата» — напередодні гастролей до США.

Та, мабуть, найцікавішим є те, що всупереч планам організаторів цьогорічний «Фест» повівся як самостійна жива істота і сам розставив необхідні акценти й наголоси у своїх програмах. Нагадаємо про найяскравіші з них. Це — концерт пам'яті Володимира Симоненка з виступом дитячого Бінг-бенду з Кривого Рогу. Це —прекрасний виступ оркестру народних інструментів Національної радіокомпанії України з творами В. Степурка, Є. Льонка, О. Канерштейна. Це — аншлаговий концерт львівського камерного оркестру Вищого державного музичного інституту ім. М. Лисенка під орудою Мирослава Скорика. Це — феноменальний виступ Державного ансамблю солістів України «Київська камерата» з творами В. Моцарта, В. Сильвестрова, А. Шенберга. Це — фінальний концерт фестивалю, присвячений 60-літньому ювілею Мирослава Скорика, композитора, з ім'ям якого пов'язана ціла епоха в українській музиці. Це — аншлаговий виступ блискучого скрипаля колишнього нашого співвітчизника, а нині громадянина США Юрія Харенка.

Справжнє відкриття чекало на слухачів на концерті заслуженого симфонічного оркестру Національної радіокомпанії України (диригент Володимир Сіренко). Грандіозний симфонічний етюд О. Красотова із загадковою назвою: «Karewell» («Прощання») нагадав нам про місток від музики XX ст. до музики XXI ст. Та чи не найбільший успіх мав хоровий концерт у Будинку вчених, який ще раз підтвердив: є така хорова планета — Україна. Виступ унікального колективу — жіночого хору Миколаївського училища під керуванням талановитого диригента Світлани Фоміних довів присутніх до найрозкутішого вияву своїх слухацьких симпатій. Ми стали свідками такого самобутнього явища, як хоровий театр, настільки винахідливо були сценічно «прочитані», зокрема, авангардні, напроч оригінальні хорові композиції Віктора Мужчіля з його хорового концерту «Чорний квадрат» («ТКЦ», «XX століття», «Абракадабра») й вишукана екзотична музика Лесі Дичко «Цвітіння вишні» (на японські тексти).

Світлана КРИГА, музикознавець.

Огюсту Родену «Старий» Паращука явно сподобався

Чуга є чуга...

Дай, Боже, аби цей, принесений з глибинки віків звичай, не канув у Лету!

Фотофакт

ПРОЇЖДЖАЮЧИ гірськими селами Буковини, не раз доводилося бачити біля хат якісь дивні тички, увінчані зверху смерековими деревцями, обтиканими китичками, паперовими квітками та різнокольоровими стрічками. Знизу жердку обвивала гірлянда з ялицевих лап. На моє запитання: «Що то є?» — гуцули завше відповідали: «Чуга».

Я намагався розпитати в них, для чого ставлять біля хат оту розцяцьковану тичку. Але гуцули тільки стенали плечима, мовляв, чуга є чуга.

І ось я натрапив на таку свіжозмайстровану тичку в селі Мілієве Вижницького району. Бачу: біля хати стоїть інтелігентна гуцулочка з дитям на руках. Така собі сільська мадонна — вродлива, лагідна, тендітна, з осиною талією. З цією жіночкою, подумалося, ми нарешті порозуміємося стосовно чуги. І Марина Кузик, справді, дохідливо розповіла про таємничу незнайомку:

— Що означає слово «чуга», не знаю. Дуже давнє воно, з незапам'ятних часів увійшло до нашої говірки. Я розпитувала свого дідуся, звідки прийшов цей звичай ставити чугу на обійсті, і він сказав, що так чинили його батьки і його діди, а ті перейняли цю моду в своїх прадідів, а прадіди — у прапрадідів. Одне слово, в цієї традиції дуже давнє коріння.

Зводять чугу в день святого, чиїм ім'ям охрещений хтось із близьких родичів. У мене, наприклад, покровителька свята Марина. Я хрещена її ім'ям. Тому щороку в цей день і з'являється чуга біля моїх воріт.

Зазвичай ставлять її звечора — напередодні мого свята. Приходять куми, свати, брати, сестри, вуйки з довгою смерековою жердкою й деревцем на шпилі, закопують її біля хвіртки. Потім ідуть до хати й вітають мене зі святом, вручають подарунок і поливають за шию парфуми. Я виставляю частування й припрошую їх до столу. Але саме свято проходить наступного вечора. Отоді вже треба накривати великого стола.

Останнім часом гуцули дещо модернізували чугу. Її обсотують гірляндами з електролампочок. Вночі гарно та любо дивитися на ту сяючу красу, яку видно усьому селу.

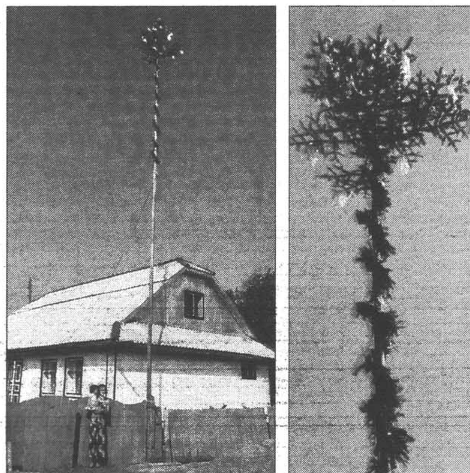
Що не кажи, а таки мудрими були наші предки. Чуга — вражаючий за емоційним зарядом звичай пошановувати своїх родичів. Побачивши над хатою яскріюче смерекове деревце на свою честь, розчулиться навіть найчерствіша душа — значить, у цьому жорстокому світі ти ще комусь потрібен.

Дай, Боже, аби цей, принесений з глибинки віків звичай, не канув у Лету!

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Фото автора.

Не стало поета трав...

Наснився моторошний сон: побачив голову травника Леоніда Оксентійовича Павленка, затиснуту щупальцями чорного восьминога...

Пам'ять

ЗОВСІМ недавно — 26 вересня ц. р. — «Голос України» надрукував матеріал «Незвичайний поет звичайної трави». Це було інтерв'ю з відомим травознавцем Леонідом Оксентійовичем Павленком.

Відтоді ми стали друкувати (по суботах) його рецепти — цілющі трав'яні суміші.

І от — непоправне: Леоніда Оксентійовича нема...

Наснився моторошний сон: побачив голову травника Леоніда Оксентійовича Павленка, затиснуту щупальцями чорного восьминога...

Прокинувшись, подумав, що треба зателефонувати у Васильків, домовитися про нову зустріч, бо листи в «Голос України» пішли від читачів, які зацікавилися інтерв'ю з фітотерапевтом і бажали з'ясувати деякі подробиці траволікування.

Не думалось-не гадалось, що сон віщував трагічне. Другого дня нарешті дозвонився до Павленка. Слухавку взяла дочка Леоніда Оксентійовича.

— Не стало учора батька.., — промовила з гіркотою.

Про подробиці його смерті дізнався пізніше. Леонід Оксентійович зібрався раненько поїхати автомашиною на базар. Чи то підсковзнувся, чи стало йому погано —біля гаража впав і вдарився головою об асфальт. Доля? Мабуть, так. Як мовиться, від неї не втечеш.

— Він дуже напружено працював в останні місяці, —розповів його син Олександр. — Каторжно писав, приймав усіх хворих. А це сотні й сотні людей. Ми просили: «Тату, відпочинь, подбай про себе». Казав нам: «Ні, я до останньої хвилини повинен усіх приймати. Як я перед Богом стану, що скажу»...

Відомий лікар-фітотерапевт, лауреат Державної премії імені Лесі Українки пішов з життя у 74 роки. На робочому столі залишились чорновики, записники літературних, автобіографічних творів. На жаль, їх уже ніхто не допише.

Та справа Леоніда Оксентійовича жива. Є книги, брошури, лікувальні рецепти. А головне те, що батькову справу взявся продовжувати 33-річний син Олександр Павленко, якому батько передав усі секрети траволікування. Цього літа він два місяці пробув на Алтаї, де заготовив чимало рідкісних лікарських трав. Контейнером переправив їх в Україну. Нині всі трави в поєднанні з алтайськими розфасовані у збори 1, 2, 3, 4, 5, які рекомендовано у певному поєднанні тим чи іншим хворим.

— Усі діти у нашій сім'ї з раннього дитинства привчені до травошукання, — каже він. — Ми були найпершими помічниками батькові у заготівлі. Усі трави добре знаємо. Навчилися їх сушити, фасувати. Старша сестра Неля вміє робити дуже ефективні мазі, що лікують хвороби шкіри. Вона, я і Тетяна, це теж моя сестра, маємо медичну освіту. Звичайно, батька перевершити не можна. Та ми намагатимемося всі свої знання, батькову методику застосувати для зцілення хворих. Я нині постійно прийматиму людей. Раджу відвідувачам приїжджати у Васильків (вул. Комсомольська, 69), бо наше родинне правило давати набори трав лише після відповідного діагностування.

— А телефонувати вам можна?

— Так, будь ласка. Код Василькова — 044-71, наш телефон 5-43-27.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Від редакції. «Голос України» продовжує публікувати лікувальні рецепти відомого травника. (Див. стор.16).

Як журналіст лесбіянок сватав

Соціальний зріз

ПРО ГОМОСЕКСУАЛІСТІВ преса тепер пише частіше, ніж свого часу про передовиків виробництва. Не обійшов цієї теми й молодий кременчуцький журналіст Валерій Корсунський з «Приватної газети». Треба віддати йому належне: на відміну від багатьох своїх колег з інших видань, він не став порпатися в чужій білизні і з святенницьким цинізмом обивателя смакувати подробиці інтимного життя тих, хто дотримується нетрадиційної сексуальної орієнтації.

Корсунського цікавила інша, значно серйозніша, проблема: чи можна сьогодні відповідно до Кодексу про шлюб та сім'ю України зареєструвати одностатевий шлюб? Тим паче, що в Кременчуці знайшлися дві лесбіянки, які не тільки не приховують своїх інтимних зв'язків, але й прагнуть їх офіційно узаконити.

Відвідини міського Палацу шлюбів 18-річною Іриною і 23-річною Тетяною в супроводі журналіста-свата виявилися безрезультатними. Закоханим пояснили, що таких шлюбів у ЗАГСі не реєструють, й порадили звернутися до Верховної Ради з проханням чи вимогою прийняти відповідний закон. Нічим не зарадили їм і юристи, бо в статтях уже згаданого Кодексу, які тлумачать між ким може укладатися шлюб, а між ким він не допускається, про одностатеві шлюби взагалі нічого не говориться.

Однак кременчуцькі лесбіянки не відмовилися від свого наміру одружитися. Вони збираються податися до Львова, де начебто є костьол, у якому реєструють одностатеві шлюби. В крайньому випадку за фінансової підтримки організацій геїв поїдуть у Голландію. А поки що Ірина й Тетяна мріють про своє майбутнє весілля, на якому вони одягнуться в білосніжні вінчальні сукні. А ще — народити від здорових чоловіків дітей, яких вони потім самі будуть виховувати.

Дівчата настільки впевнені в здійсненні своєї мрії, що Ірина, в якої батьків уже нема, навіть запросила журналіста бути посадженим батьком на весіллі. Але погодитися на це в Корсунського рішучості вже не вистачило. Дала про себе знати традиційна орієнтація...

Анатолій КАМИШАНСЬКИЙ.

Полтавська область.

Розгадано таємницю «Вервольфа»?

Це може бути цікава книга. Колись її напишуть.

Сенсація!

СТАВКУ Гітлера «Вервольф», споруджену у роки війни під Вінницею у селі Стрижавка, Павло Глоба називає полюсом зла. 14 тисяч військовополонених було зайнято на облаштуванні «вовчого лігва». Усіх їх фашисти розстріляли.

Шила в мішку все одно не сховати: про надсекретне будівництво Москва дізналася від наших партизанів. Однак керувати військами звідси фюреру не вдалось —події на Східному фронті розвивалися так швидко, що гітлерівці були змушені, як кажуть місцеві жителі, давати драла. Вхід у підземелля підірвали. Величезні залізобетонні глиби лише частково дають уявлення, як міцно «зарився кріт у землю».

У післявоєнні часи неодноразово робилися спроби проникнути у «землянку» Гітлера. Одна з найбільших експедицій працювала наприкінці 80-х. До її складу крім геологів входили науковці Московського держуніверситету. Проте вони, як і попередники, так і не змогли підняти завісу таємниці. Натомість «Вервольф» дедалі більше обростає чутками. Кажуть, наприклад, що схованка сягає у глибину до розмірів 7-поверхового будинку, що там зберігається величезний арсенал зброї тощо.

Нині вінничани передають із уст в уста ще одну новину: мовляв, німецький уряд готовий надати нам план замінування ставки, але взамін просить повернути всі документи, що залишились у підземеллі. Німці нібито готові взяти всі витрати щодо виконання робіт.

В облдержадміністрації, куди кореспондент "ГУ" звернувся за роз'ясненням, лише розвели руками: «Ніякої інформації з цього приводу не маємо». В управлінні СБУ сказали інше: «Даремно ви, журналісти, підігріваєте пристрасті навколо цього питання. Бо вся ця справа не варта й мідного гроша...»

— ?!

Аби я не дивувався від почутого, відповідальний працівник у деталях повідав ось що. Всі архіви ставки, за його словами, відразу ж були передані у Москву. Сталося це після того, як заарештували (на території Польщі) німецького генерала, коменданта «Вервольфа».

Після невеликої паузи співрозмовник додав: «У нас є документи, які недвозначно засвідчують: «Вервольф» не становить ніякого інтересу хоча б тому, що там, як мовиться, нічого шукати, у підземеллі — порожньо». А на прощання кинув: «На підставі цих документів могла б вийти досить цікава книга. Колись, думаю, ми її напишемо».

Справу батька-травознавця продовжує син

Три «постріли», а в підсумку... «дев'ятка»!

***М**ожливо, в національної збірної з футболу попереду ще багато славних перемог і вдалих сезонів. Однак нинішній, поза всякі сумніви, можна сміливо заносити до активу нашої головної команди. Адже в більшості матчів — товариського (з Грузією — 4:0) і турнірних (з Росією — 3:2, Андоррою — 2:0, Вірменією — 2:0) вона зарекомендувала себе з найкращого боку і примусила поважати себе на континенті.*

Та що там Європа. Наших футболістів настирно кликали до Аргентини, США. Погодьтеся, це свідчить про зростання авторитету українського футболу. А головним будівничим його іміджу, безперечно, вважається національна команда.

Гадаю, що нашим «фанам» приємно поглянути на турнірну таблицю четвертої відбіркової групи Євро-2000. Адже в першому її рядку розташувалася українська команда, яка досягла абсолютного результату. З трьох «пострілів» — дев'ять очок! Особливо тішить усіх нас, що стрімкий старт у відбірковому циклі взято у зустрічі з особливим суперником — збірною Росії. Либонь, не варто нагадувати, що коїлося навколо того матчу. І підопічні Йожефа Сабо, виявивши найкращі якості, взяли гору. Причому за всіма показниками наш ансамбль переважав російський. Хоча й ансамблем гостей важко назвати. Такий собі набір непоганих футболістів, які грали кожний сам за себе, мов лебідь, рак і щука...

І тут одразу хочеться згадати про те, як свого часу група наших вихованців (Юран, Канчельскіс, Онопко, Цимбалар, Никифоров) подалися до Росії. Мотивуючи зміну громадянства палким бажанням виступити на чемпіонаті світу. Що ж, виступили. Провали на світовому турнірі-94 і єврочемпіонаті-96 аж ніяк не додали здоров'я російському футболові.

Тим часом наша молода команда поступово рухалася вперед. Набивали гуль, але колектив мужнів, набував необхідного досвіду. Звичайно, велике позитивне зрушення в нашому футбольному господарстві відбулося завдяки поверненню в Україну видатного тренера Валерія Лобановського. За надто короткий час на європейські вершини знову піднялося очолюване Валерієм Васильовичем київське «Динамо», яке й складає основу національної команди. Дуже важливо, що знаний фахівець зголосився стати ще й координатором утвореного вперше в нашій країні інституту національних збірних. І ця справа тільки народжується. А коли той важливий механізм функціонуватиме на повну потужність, тоді й досягнення наші будуть ще вагоміші.

Ще у відбірковому циклі чемпіонату світу-98 наша команда привернула до себе увагу. Вона розібралася з албанцями, північними ірландцями, красиво обіграла португальців у Києві. «Тевтонські лицарі» на чолі з Берті Фогтсом ледве врятувалися в нашій столиці. А вигравати тоді повинні були ми. В підсумку було б чисте перше місце в підгрупі.

І все одно до Франції мали поїхати ми, а не хорвати. Адже лише нечесні дії підступного Педерсена (арбітр із Норвегії), котрий запалив перед нашими хлопцями «червоне світло», дали змогу підопічним Мирослава Блажевича оформити французькі візи. Честь і хвала збірній Хорватії, яка стала третьою на France-98. Але й ми там не пасли б задніх. Це вже точно. Що й підтвердили нинішня золота осінь, переконливі виступи українців.

Успішно провів осінній цикл нападаючий Сергій Скаченко; радісний настрій після перемоги над командою Вірменії.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Дуже приємно, що в цих вирішальних матчах із найкращого боку зарекомендували себе не тільки динамівці, а й представники інших клубів —львів'янин Володимир Микитин, донеччани — Сергій Ковальов, Валерій Кривенцов, Сергій Попов, а ще наші «легіонери» — Сергій Скаченко, Юрій Максимов і Валерій Воробйов.

Дуже вдале рішення Йожефа Сабо — запросити з московського «Торпедо» гострого форварда Скаченка, який свого часу пройшов добрий вишкіл у київському «Динамо». Внесок Сергія в осінні успіхи української екіпи дуже великий.

Про приборкання росіян ми вже згадували. Воно найприємніше. Стосовно андоррців та вірмен, то вони, звісно, до європейської еліти не входять. Але і від них можна чекати різних несподіванок і неприємностей. Відверто слабких збірних у Європі нині практично немає. До речі, чемпіони світу — французи, приймаючи збірну Андорри, лише в другому таймі зламали опір гостей — 2:0. А підопічні Сурена Барсегяна —футболісти Вірменії — відзначаються не лише темпераментом, а ще й жагучим бажанням зіграти достойно з будьяким суперником. І нема сумніву, що в Єревані, на «Раздані», вірмени неодмінно відбиратимуть очки навіть у фаворитів.

Отже, футбольний сезон-98 збірна України завершила на дзвінкій ноті. Але ми знаємо, що наступного року на неї чекають значно складніші іспити. Починається черговий етап випробувань матчем 27 березня в Парижі проти збірної Франції, яка прагнутиме будь-що довести, що недаремно носить гордий титул чемпіона світу. Суперник матиме більше ігрової практики. А ми щойно виходитимемо із зимового підготовчого періоду. І це досить важкий і болісний процес.

Не обіцяють легкого життя зустрічі з Росією, яка бажає реваншу, з ісландцями, які пошарпали росіян і французів і мають «залізобетонну» оборону. Однак, попри все, ми віримо в наших футболістів, їм до снаги витримати й ці випробування!

А тепер до вашої уваги трохи статистики.

У матчах 1998 року за збірну грали 27 футболістів із чотирьох українських і трьох зарубіжних клубів. «Динамо» (Київ) представляли 13 гравців, «Шахтар» — 5, «Карпати» — 4, «Торпедо» (Москва) — 2, «Вердер» (Бремен), ЦСКА (Київ), «Зеніт» (Санкт-Петербург) — по 1.

П'ять матчів провели — Владислав Ващук, Олександр Головко, Андрій Гусин, Сергій Ребров, Андрій Шевченко, Олександр Шовковський (усі — «Динамо»);

чотири — Сергій Ковальов, Валерій Кривенцов, Сергій Попов (усі — «Шахтар»), Віталій Косовський («Динамо»), Володимир Микитин («Карпати»), Сергій Скаченко («Торпедо», Москва);

три — Юрій Дмитрулін, Юрій Калитвинцев, Олег Лужний (усі — «Динамо»);

два — Юрій Максимов («Вердер»), Дмитро Михайленко («Динамо»), Михайло Старостяк («Шахтар»);

Старший тренер збірної України Йожеф Сабо.

один — Олег Венглинський, Сергій Коновалов (обидва — «Динамо»), Олександр Євтушок, Володимир Єзерський, Олександр Чижевський (усі — «Карпати»), Валерій Воробйов («Торпедо», Москва), Геннадій Зубов («Шахтар»), Роман Максим'юк («Зеніт»), Едуард Цихмейструк (ЦСКА, Київ).

Голи забивали: Сергій Ребров — 4, Сергій Скаченко —3, Андрій Гусин, Сергій Ковальов, Віталій Косовський, Сергій Попов, Андрій Шевченко — по 1.

Чотири м'ячі у свої ворота пропустив Олександр Шовковський. У трьох матчах він пропустив жодного м'яча. Одна «суха гра» і в активі Валерія Воробйова.

Капітанську пов'язку у двох матчах надівали Олександр Головко і Олег Лужний, в одному — Юрій Калитвинцев.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Золоті значки УЄФА — Вікторові Банникову

***П**ерший з них він отримав 29 березня 1995 року в Києві з рук президента Європейської спілки футбольних асоціацій (УЄФА) Леннарта Юхансена. А другий — оце нещодавно, 10 листопада, в Женеві.*

Вручаючи цю високу нагороду панові Банникову, віце-президент УЄФА Егідіус Браун відзначив великий внесок першого віце-президента Федерації футболу України в роботу і здобутки нелюбительського комітету європейської асоціації. А ще — за цивілізоване входження українського футболу до структур УЄФА. Під її егідою ФФУ організувала і провела низку заходів. Серед них: семінари з підвищення кваліфікації лікарів і тренерів команд майстрів і дитячих спортивних шкіл; тижнів Fair Play (чесна гра) у 1997—1998 роках для команд різних рівнів; відрядження на змагання УЄФА українських арбітрів і делегатів найвищої кваліфікації.

Національна збірна України і клуби нашої країни виходять на передові позиції на континенті. Було дано також високу оцінку ряду пропозицій, запропонованих ФФУ, зокрема про стандартизацію футбольних полів. До речі, УЄФА взяла до уваги це і прийняла рішення (березень ц. р.) про те, що віднині всі футбольні поля, на яких відбуватимуться фінальні матчі чемпіонатів Європи, першості континенту (до 21 року), всіх єврокубків, Суперкубка УЄФА, мають бути розміром 105 х 68 метрів.

Додамо, що українці були одними з найактивніших у вирішенні «справи Босмана» з трансферу футболістів.

Нарешті, Бюро допомоги східноєвропейським країнам УЄФА (керівник Еріх Еппле) у вересні та листопаді нинішнього року знайомилося з цільовою комплексною програмою розвитку футболу в Україні на 1997—2002 роки. І дало цьому документові найвищу оцінку. Намічено конкретні плани з надання практичної допомоги нашій федерації...

— Вікторе Максимовичу, — звертаємося до Банникова, — стало відомо, що виконком УЄФА затвердив вас членом комітету з проведення змагань чемпіонату Європи...

— Так. Цей комітет — один з найелітніших. Він визначає стратегію і дає рекомендації виконкомові УЄФА, яким шляхом має відбуватися розвиток європейського футболу. А ще він розробляє регламент змагань, в якому особливу увагу приділяє питанням безпеки і дисципліни, визначає маркетинг і вартість квитків на матчі тощо. До речі, наш комітет розглянув кандидатури претендентів на проведення фінальних стадій чемпіонату Європи 2004 року. Кандидатами затверджено — Іспанію, Португалію та Австрію з Угорщиною, які пропонують спільну організацію турніру.

Перший віце-президент ФФУ, член комітету з проведення змагань чемпіонату Європи Віктор Банников.

— Цікаво, а як ви ставитеся до створення приватної європейської ліги?

— Чув із різних джерел про можливість проведення змагань суперліги вже в сезоні 2000—2001 років. Нібито до неї ввійдуть 32 клуби. Причому не завжди перевагу матимуть спортивні принципи. Чимало важитимуть комерційні критерії. Як на мене, утворення суперліги підірве стабільність національних і європейських структур футболу.

— І яка реакція УЄФА?

— Звісно, негативна. Вона запропонувала нову структуру клубних турнірів. У Лізі чемпіонів змагатимуться 32 клуби. Кубок кубків і Кубок УЄФА об'єднаються і матимуть назву другого. Остаточне рішення стосовно нової структури буде затверджено на засіданні виконкому УЄФА в Єрусалимі 10—11 грудня 1998 року...

В. Б.

А по грошах — як найбездарніші...

Зарплати старшим тренерам клубів НХЛ у середньому встановлено на рівні контрактних окладів наймолодших або найбездарніших гравців цих клубів, хоча їхні наставники теж не бідують.

Найбільш викосокооплачуваним тренером, згідно із журналом «Хокей ньюс», цього року є Пет Куїнн, який очолює команду «Мейпл лівз» (Торонто) — 1,1 мільйона канадських доларів. За ним іде наставник «Ред Уінгз» (Детройт) Скотті Боумен, котрий частіше, ніж будь-який інший тренер, — сім разів приводив керовані ним клуби до перемог у боротьбі за Кубок Стенлі. Його оклад — 975 тисяч доларів.

Джон Маклер, який тренує «Рейнджерс» (Нью-Йорк), нині «коштує» 950 тисяч доларів, хоча, як вважає дехто із знавців хокею, справа тут не так у його видатних заслугах, як у тому, що цей клуб, який аж ніяк не вражає результатами в останні три роки, — найбагатший у НХЛ. Деррід Саттер, старший тренер «Шаркс» (Сан-Хосе) отримує 825 тисяч доларів, а його колеги з «Брюїнз» (Бостон) Пет Бернс, «Лайтнінг» (Тампа) Жак Демер і Майк Кіннан з «Кенакс» (Ванкувер) — по 800 тисяч.

Найбільш низькооплачувані старші тренери в НХЛ — наставники канадських клубів, які переживають серйозні фінансові труднощі. Рон Лоу, котрий тренує едмонтонський «Ойлерз», що недавно ледь уникнули бути проданими в США, отримує 295 тисяч доларів, а Брайан Саттер із «Флеймз» (Калгарі) — 278.885.

Іван СТАНКЕВИЧ.

Нью-Йорк.

Жарт номера

Мал. Анатолія АПЧЕЛА.

Ув Одесі, на Привозі

— Чай, чай, виручай! — вигукує пишна молодиця, пропонуючи тим, хто торгує, гарячий напій з пузатого термоса. — Можна й каву — не заморську, нашу, зі Слобідки! Пиріжки сама пекла: сотню з'їла, сотню вам принесла!

Й уже стишено:

— Тим, хто дуже змерз, можна й дещо гарячіше...

Торгуючі «клюють» і на перше, і на друге. Особливо на апетитні пиріжки.

x x x

— Їж ананаси, бананчики жуй, день твій настав, пане буржуй! — це вже закликає до свого товару темношкірий продавець заморських делікатесів.

До нього підходить пом'ятий чоловік середніх літ, схоже, напідпитку:

— Ти знаєш, що буває за плагіат? Про авторські права щось чував? То ж написав Маяковський, а ти видаєш за своє.

Негр якусь хвилину кліпає очима, потім, на знак примирення, простягає співрозмовникові банана. Той поблажливо промовляє:

— Гаразд, дозволяю — користуйся нашим Маяковським.

x x x

Вони продають картоплю майже поряд — явно сільська бабуся й циганка-перекупка. До першої — черга, до другої — нікого. Лише шепочуть покупці один одному:

— У неї гирі фальшиві. А бабуся — не обважить.

Все те хлопчак-циганчук спостерігав-спостерігав, а потім підбіг до бабусиних вагів, схопив гирі — і драла. Та зарепетувала, але на виручку прийшла сусідка:

— Візьміть ось мої. А того лобуряку я впіймаю, довго мене пам'ятатиме.

Подякувала бабуся, взяла гирі. Черга до неї враз розтанула.

— Чому б то? — подивувалася наївна селянка.

x x x

Дебелий чолов'яга продає інструмент, що поєднує в собі склоріз із точилкою для ножів. Поки ріже скло —натовп з цікавістю спостерігає. А як переходить до демонстрації можливостей точилки — глядачі з слабкими нервами тікають геть. Бо дістає чоловік металеву косу й з розмаху проводить нею по своїй червоній шиї:

А якщо по шиї?

— Бачите, не ріже. Тупа!

Потім вправно гострить і, підкинувши догори шматок газети, на льоту, мов шаблюкою, розрубує її. Хтось запитує:

— А якщо по шиї?

Чоловік не тушується:

— Підставляй!

x x x

— Високоефективний порошок від тарганів! Хто у мене хоч раз придбав, той уже забув, які оті паразити на вигляд!

Підходить бабуся, довірливо запитує:

— Таки справді, синку, повиздихають? Дивись, купую на пенсію — тільки не допоможе, то я тебе тут часто бачу, знайду.

Продавець на якусь мить замислюється, потім проголошує:

— Ну, повної гарантії, що всі до одного поздихають, дати не можу. А ось що отого здоров'я, яке мали, вже не матимуть, — це гарантую.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Поступив

— Ваш син поступив кудись вчитися після школи?

— Поступив, слава Богові.

— Куди саме?

— До університету.

— Якого?

— Точно сказати не можу. Тепер же жодного інституту не залишилося. Усі стали університетами чи академіями, а багато з них — ще й національними.

— І яку спеціальність він матиме після закінчення?

— Одну якусь із нових: бакалавра чи магістра.

— А... що воно таке?

— Як вам сказати?.. У нас тепер розвинуті ринкові відносини, а вони потребують нових ринкових спеціалістів. Бакалавр — це, мабуть, власник бакалійної лавки. Де різна бакалія продається: сіль, сірники, крупи... А магістр — це бери вище. Напевне, спеціаліст з чорної чи білої магії. Бо, як видно, наше занепале виробництво без впливу магії не зможе підвестися з колін.

— Що ви кажете? Хіба вже магія визнана офіційно?

— А чому б і ні? Згадайте, наприклад, астрологію. Ще років десять-п'ятнадцять тому ніхто її наукою не вважав, а астрологів називали шарлатанами. А тепер вони діють офіційно, пророкуючи долю не тільки рядовим людям, а й державним мужам. Тижневі прогнози астрологів друкують майже всі газети. Отже, визнали! Тепер, мабуть, настали часи магії. Добре було б, якби з сина вийшов магістр! Бо торгівля бакалією, мені здається, це не для нього.

Феодосій ЛУЗАН.

Київ.

Мініатюри з натури

Батіг

Казав батіг,
Задерши носа:
— Без мене вам
Не зрушить воза!

Ложка

Отак життя своє
Марную:
Сама не їм —
Когось годую.

Хустка

Зі страху
Ледве не померла:
При всіх чинуші
Носа втерла.

Онуча

Хвалилась Чоботу
Онуча:
— Хоч я й не
квітка,
А пахуча.

Крига

Холодна я і в морі,
І в озерці.
Але найхолодніша —
В людськім серці.

Микола СЕНЧИЛО.

Луганськ.

«Пилипинки» від Пилипа

Живе він у славетній Томаківці на Дніпропетровщині, де колись була Запорозька Січ. Як відомо, зруйнували її давно. А Пилип Юрик — роду козацького — без неї не може. Отож він — щодня! — їздить в іншу «Запорозьку Січ». Це така газета в Запоріжжі. У ній він веде рубрику «Кресало».

— Нелегко, мабуть, отак «кресати»? — спитали ми Пилипа, коли він недавно завітав до «Куреня».

— Весело! — відповів.

І подав нову свою книжку «Даремний переляк», що вийшла у видавництві «Хортиця». У ній — гумор, сатира, фольклор. Тобто — «пилипинки», як назвав їх у вірші-передмові відомий поет-гуморист Петро Ребро. Отже — «пилипинки» від Пилипа.

Чергування

Там на защіпку двері замкнені,
Бо надворі вже ніч-туман.
Грають в дурника вміло й завчено
Три сержанти і капітан.
Цмулять весело мед-горілочку:
Хто «дурний», тому не дають...
Туз б'є дамоньку — чути виляски,
А у головах — каламуть.
П'ють за спокій наш, за здоров'ячко,
За підвищення зарплатні.
Ніч тікає геть сірим вовчиком,
А попереду — вихідні.
Чути з вулиці крики, стогони —
Забавляється хуліган,
Та не виткнуть носа зі схованки
Ні сержанти, ні капітан.
Із райвідділу аж до ранку — ні,
Бо украдуть ще, Боже збав!
Полк якби сюди бронетанковий,
Щоб дозорців охороняв...

Вночі ніяк

Спиною підперши тин
Біля магазину,
Бравий парубок Мартин
Цілував Дарину.
Тут бабуся біля них
Тишком зупинилась:
— Ну і молодь! Просто гріх!
От нечиста сила!
Совісті катма у вас,
А стида й не буде...
Нащо ж це демонструвать
Вдень, та ще й при людях?!
Дар'я й оком не моргне:
— І чого кричати?
Уночі гулять мене
Не пускає тато.

Актуальна пісня

(З козацького гумору)

Як тільки сотник
хильне надміру —
сидить надутий,
неначе сич.
Крізь сон і сльози
співає щиро:
«Не пийте, хлопці, —
проп'єте Січ».

Треба списати

Погойдуючись на купинах, мов нагуляна качка, до озера підкотив новенький автофургон з написом «Спецлабораторія». Напис було закреслено фарбою. Нижче наквацьовано: «Списано». Вийшов водій, відсунув защіпку на задніх дверцятах. На берег повистрибували дебелі хлопці у синіх списаних робах. Потім під'їхала новенька списана іномарка, з якої вийшла перша особа якогось підприємства у чудовій списаній шкірянці. Ляснула долонями.

Хлопці заметушилися. Двоє запряглися у списані акваланги, підхопили списаного чорного ящика і потягли на дно озера.

— Пеленгатор!

На траву поставили щось списане — схоже на телевізор з круглим екраном.

— Генератор!

У фургоні забурчало, як у голодного в животі. Екран засвітився.

— Система самонаведення!

На кузові автофургона закрутилася списана куляста антена. Усі, хто приїхав, повсідалися на списаних розкладних стільчиках біля екрана. Лише один, у синій робі, зі списаними навушниками на голові, лишився біля води, тримаючи в руках довжелезну списану телескопічну антену, кінчик якої торкався блакитного плеса озера.

У мовчазному чеканні спливла година.

— Сьогодні діла не буде — вітер, — позіхнула друга особа підприємства, яка приїхала слідом за першою у не дуже новенькій списаній іномарці.

Та на екрані з'явилася яскрава крапка.

— Увага! Бачу об'єкт, що рухається! Десять метрів, дев'ять... три, два, один, нуль! Підсікай!

Хлопець, який сидів біля води, рвучко підняв телескопічну антену. До неї тоненький списаний дротинці був прив'язаний списаний рибальський гачок. На гачку тріпався окунець. Завбільшки з пальчик.

Окунця зустріли оплесками. Списаний комп'ютер, вмонтований у вудку-антену, видав інформацію: «Назва об'єкта — риба. Характеристика об'єкта — окунь. Додаткова характеристика — самець. Вага об'єкта —0,01 кілограма. Довжина об'єкта — 0,05 метра».

Списана система виявлення рухомих об'єктів спрацювала!

Настав час цю подію добряче відзначити. Розстелили на траві списану скатертину-самобранку. Тримаючи списану чарку зі списаним коньяком у одній руці, а списане копчене куряче стегенце у другій, друга особа нахилилася до першої і прошепотіла:

— Є цілий склад новеньких ракет класу «земля —повітря».

— Звідки?..

— З однієї бартерної угоди.

— Ну і?..

— Треба списати. Буде чим полювати на качок.

— Спишемо. Встигнути б, поки нас не списали...

Микола ВОЗІЯНОВ.

Харків.

Перлюкізми

Сенсація

Нову породу свиней відкрив фермер Сидорчук. Вони регулярно навідуються до фермера з різноманітними перевірками, п'ють коньяк, їдять сало та перераховують долари.

Демократія в дії

У результаті соціологічного опитування, що провели поліцаї в Республіці Банановий Маразмадор, виявлено, що 98 відсотків населення цієї країни бажають жити у злиднях.

Вакансія

На високооплачувану роботу запрошується висококваліфікований спеціаліст або гарненька дівчина.

Передовий досвід

У Банановому Маразмадорі, щоб уникнути різного роду непорозумінь, на продуктах харчування перестали вказувати дату виготовлення. Щасливі маразмадорці відтепер купують лише свіжі, буквально сьогодні випущені, продукти.

Є доброволець!

Шукаю будь-яку роботу. Згоден навіть нести на собі тяжкий хрест народного депутата.

Примітка

За все, що творить керівництво, ніхто відповідальності не несе.

Олександр ПЕРЛЮК.

Кіровоград.

Не пийте, хлопці, — проп'єте Січ!

Інформація про додаткову емісію акцій в розмірі 1/3 статутного фонду відкритого акціонерного товариства «Будмаш»

1. Характеристика емітента:

1.1. Повне найменування: Відкрите акціонерне товариство «Будмаш», код ЄДРПОУ 05765109.

1.2. Місцезнаходження емітента: 253099, Україна, м. Київ, вул. Бориспільська, 7.

1.3. Дата заснування: ВАТ «Будмаш» засноване регіональним відділенням Фонду державного майна України по м. Києву шляхом перетворення державного підприємства у відкрите акціонерне товариство згідно з законами України «Про господарські товариства», «Про приватизацію майна державних підприємств» та згідно з наказом регіонального відділення Фонду державного майна України від 29 вересня 1993 р. № 267-АТ.

1.4. Статутний фонд Товариства становить 29 177,37 гривні (двадцять дев'ять тисяч сто сімдесят сім гривень тридцять сім копійок) і розділений на 2 917 737 (два мільйони дев'ятсот сімнадцять тисяч сімсот тридцять сім) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,01 гривні (нуль гривень одна копійка) кожна. Після додаткового випуску акцій статутний фонд становитиме 38 893,37 грн.

1.5. Статутний фонд ВАТ «Будмаш» сформований та сплачений у повному обсязі. Всі акції Товариства розподілені поміж акціонерами.

1.6. Чисельність працюючих в Товаристві: станом на 1 січня 1998 року — 340 осіб; станом на 1 липня 1998 року - 335 осіб.

1.7. Чисельність акціонерів станом на 1 липня 1998 року — 7 431 юридичних та фізичних осіб.

2. Мета і предмет діяльності Товариства:

2.1. Товариство створено з метою здійснення виробничої, торгівельної, консультаційної, видавничої, рекламної, проектної, будівельної, науково-виробничої, постачальницької, маркетингової, представницької, комісійної, агентської, посередницької, культурно-освітньої, благодійної, зовнішньо-економічної та інших видів діяльності, а також надання всіх видів послуг, які прямо і виключно не заборонені чинним законодавством, а також з метою одержання прибутку.

2.2. Предметом діяльності Товариства є:
- виготовлення виробів виробничо-технічного призначення;
- обслуговування і ремонт виробів машинобудування;
- надання платних послуг населенню;
- надання інших послуг, пов'язаних з виробничою діяльністю підприємства.

3. Результати фінансової діяльності Товариства наведені в таблиці:

Баланс ВАТ «Будмаш» (у тис. грн.)

	Станом на 01.01.97р.	*Станом на 01.01.98р.*	*Станом на 01.07.98р.*
Актив			
I. Основні засоби та інші позаоборотні активи	9363,1	9034,6	8660,9
II. Запаси і затрати	2012,5	2196,7	2436,2
III. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	426,1	1164,1	1531,5
Баланс (сума рядків 070,150,320)	11801,7	12395,4	12628,6
Пасив			
I. Джерела власних та прирівнених до них коштів	10921,3	10986,9	10934,6
II. Довгострокові пасиви	—	—	—
III. Розрахунки та інші короткострокові пасиви	880,4	1408,5	1694,0
Баланс (сума рядків 495,530,750)	11801,7	12395,4	12628,6

* Дані по цих рядках у валюту балансу не входять

Звіт про фінансові результати (у тис. грн.)

Найменування показника	Код рядка	Прибутки	Збитки
1	2	3	4
Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	1320	X
Державне регулювання цін	011	—	X
Податок на додану вартість	015	X	133
Акцизний збір	020	X	—
	025	X	—
	030	X	—
Затрати на виробництво реалізованої продукції (робіт, послуг)	040	X	1579
Комерційні витрати	045	X	—
Результат від реалізації	050	—	392
Інші операційні доходи і витрати	060	167	—
Доходи від володіння корпоративними правами	070	—	X
Проценти до одержання	080	—	X
Інші позареалізаційні доходи і витрати	085	30	9
Всього прибутків і збитків	090	197	401
Балансовий прибуток або збиток	100	—	204
Податок на прибуток	105	X	—
Інше використання прибутку	110	X	—
Нерозподілений прибуток (непокриті збитки) звітного року	120	—	—

4. Основні дані про членів виконавчого органу, голів ради та ревізійної комісії:

Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Рік народження	Освіта	Кваліфікація	Виробничий стаж (років)	Стаж роботи на посаді (років)
Голова Правління	Сердцевич Володимир Дмитрович	1957	вища	інженер	18	2 міс.
1-й заст. голови правління	Дерій Олександр Олександрович	1956	вища	менеджер	21	2 міс.
Головний бухгалтер	Майсеєнко Михайло Вікторович	1947	вища	економіст	29	7 років
Голова ради	Щербінін Андрій Валентинович	1941	вища	інженер	41	2 міс.
Голова ревізійної комісії	Ніколаєнко Віталій Тихонович	1947	сер. спец.	педагог	33	2 роки

5. Можливі фактори ризику в діловій діяльності емітента:

Під час придбання акцій слід враховувати такі чинники ризику, пов'язані з видом діяльності Товариства:
- внаслідок загальної економічної кризи в державі —відсутність збуту продукції, в обсягах, що забезпечують повну завантаженість промислових потужностей Товариства;
- неплатоспроможність покупців готової продукції;
- відсутність пріоритетної економічної політики щодо розвитку та сприяння будівництва, створення нових промислових підприємств та розвитку шляхового господарства України;
- нестабільність законодавчої бази, можливі зміни в оподаткуванні і кредитно-фінансової політики держави;
- інфляційні процеси в економіці;
- форс-мажорні обставини (стихійні лиха, аварії, війни тощо).

Інших факторів ризику, пов'язаних з діяльністю Товариства немає.

6. Опис ділової діяльності емітента:

Відомості про виробництво та реалізацію:

Назва продукції	За 1997 рік Вироблено	За 1997 рік Реалізовано	За I півріччя 1998 року Вироблено	За I півріччя 1998 року Реалізовано	Одиниця виміру
Металоконструкції, зап. частини до буд. дор. машин на експорт	488,5	488,5	186,0	136,0	тис. грн.
Агрегати для електрифікації залізниць АВСЕ-У, в т. ч. зап. частини до залізничного транспорту	189,3	—	399,2	383,3	тис. грн.
Капітальний ремонт с.-г. та дор. техніки	201,6	201,6	96,1	25,1	тис. грн.
ТНП	153,0	137,7	35,7	21,4	тис. грн.
УСЬОГО	1033,2	827,8	717,0	565,8	тис. грн.

Дані про наукові дослідження та інвестиції:

Протягом 1997 року та I півріччя 1998 року наукових досліджень та інвестицій Товариство не проводило.

7. Дані про емісію акцій:

7.1. Рішення про збільшення статутного фонду ВАТ «Будмаш» шляхом додаткової емісії акцій в розмірі 1/3 Статутного фонду прийнято на засіданні спостережної ради та правління товариства 21 вересня 1998 року, протокол №2.

7.2. Мета використання фінансових ресурсів — усі кошти, залучені від емісії, будуть спрямовані на підвищення ефективності роботи Товариства.

Залучені від емісії кошти не використовуватимуться на покриття збитків.

7.3. В обіг випускається 971 600 (дев'ятсот сімдесят одна тисяча шістсот) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,01 гривні (нуль гривень одна копійка) кожна загальною номінальною вартістю 9 716 (дев'ять тисяч сімсот шістнадцять) гривень. Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

7.4. Акції випускаються в документарній формі серії А за номерами з 2917738 до 3889337. Право власності на акції підтверджується відповідним сертифікатом акцій після повної їх оплати і реєстрації додаткової емісії акції Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7.5. Підписка на акції проводитиметься з 21 грудня 1998 року по 25 грудня 1998 року за адресою: м. Миколаїв, вул. Артилерійська, 18.

7.6. Запланований курс продажу акцій встановлюється на рівні номінальної вартості акції — 0,01 гривні (нуль гривень одна копійка).

7.7. Протягом останніх чотирьох місяців акції Товариства не обертались на біржах та позабіржових торгівельно-інформаційних системах.

7.8. Переважне право на придбання акцій додаткової емісії мають акціонери Товариства.

7.9. Товариство користується послугами торговця цінними паперами — Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія 777с» (код за ЄДРПОУ №20918450), Ліцензія на всі види діяльності з цінними паперами № 539, яка видана Міністерством фінансів України 05.01.95р. Адреса: 327030, м. Миколаїв, вул. Артилерійська, 18.

7.10. Перелік засновників: ВАТ «Будмаш» створено на базі майна державного підприємства «Будмаш» (заводу будівельних машин) рішенням регіонального відділення Фонду державного майна України по м. Києву від 29 вересня 1993 року № 267-АТ. На час прийняття рішення про додаткову емісію акцій, у власності Фонду державного майна України простих іменних акцій Товариства першого випуску не залишилось.

8. Порядок розміщення акцій:

8.1. Для участі в підписці на акції особи, які бажають придбати акції додаткової емісії, укладають з торговцем цінними паперами, який уповноважний на це Товариством, та Товариством тристоронній договір підписки, в якому зазначається кількість акцій, які особа бажає придбати, та їх загальна вартість. В договорі передбачається, що особа, яка бажає придбати акції додаткової емісії, повинна внести на рахунок торговця цінними паперами №26009225340001 в НФ КБ «Приватбанк», МФО 326610 в гривнях або на валютний рахунок №26008225340002 в Н КБ «Приватбанк» в доларах США 10 (десять) відсотків загальної вартості акцій, які бажає придбати, протягом (два) робочих днів з часу підписання договору. Після надходження цих коштів на рахунок, торговець цінними паперами, як уповноважена особа Товариства, надає особі, яка бажає придбати акції додаткової емісії, письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій, котре є підтвердженням факту підписки на акції додаткової емісії. Особи, які бажають придбати акції, повинні внести протягом 30 днів після початку підписки на акції додаткової емісії не менше 100 (ста) відсотків вартості акцій.

8.2. Акції Товариства додаткової емісії випускатимуться в кількості, на яку буде здійснено передплату, але не більше запланованого рівня підписки.

8.3. При досягненні запланованого обсягу підписки раніше визначеного терміну, — підписка на акції Товариства додаткової емісії припиняється. Рішення про це приймає торговець цінними паперами.

8.4. У разі недосягнення запланованого рівня підписки на акції емісія затверджується на фактично досягненому рівні.

8.5. За послуги з розміщення акцій додаткової емісії торговець цінними паперами отримує винагороду у розмірі 1 % від номінальної вартості акцій, що становить 97,16 грн.

8.6. Після отримання свідоцтва про реєстрацію випуску акцій додаткової емісії та повної оплати підписаної кількості акцій акціонерам видаються сертифікати акцій. Видача сертифікатів акцій здійснюється Товариством, або за домовленістю з незалежним реєстратором - оста

9. Виплата дивідендів:

Рішенням зборів акціонерів за результатами діяльності Товариства по закінченні звітного фінансового року визначається розмір відрахувань від чистого прибутку Товариства на виплату дивідендів. Дивіденди по акціях виплачуються пропорційно кількості належних акціонерові акцій. Право на отримання дивідендів мають особи, які є акціонерами Товариства на початок виплати дивідендів. Виплата дивідендів здійснюється один раз на рік через три місяці після прийняття зборами акціонерів відповідного рішення. Виплата дивідендів акціонерам проводиться через касу Товариства за адресою: м. Київ, вул. Бориспільська, 7, або шляхом перерахування коштів на банківський рахунок акціонера. До часу отримання дивідендів акціонерами, нарахована сума дивідендів депонується на рахунку Товариства.

10. Відомості про першу емісію акцій:

10.1. Перша емісія акцій зареєстрована Київським міськфінуправлінням 02.08.1994 р., реєстраційний № 111.1.94., на суму емісії 29 177,37 гривні (двадцять дев'ять тисяч сто сімдесят сім гривень тридцять сім копійок). В обіг випущено 2 917 737 (два мільйони дев'ятсот сімнадцять тисяч сімсот тридцять сім) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,01 (нуль гривень одна копійка) кожна.

10.2. Члени виконавчого органу Товариства станом на 8 вересня 1998 року володіють 270 000 акцій, що становить 9,25 % від загальної кількості акцій.

10.3. Перелік осіб, частки яких у статутному фонді Товариства перевищують 5 % статутного фонду Товариства станом на 8 вересня 1998 року: ТОВ «ГІ-брокер» - 290 000 (9,93 %)

10.4. Акцій на пред'явника і привілейованих акцій, а також інших цінних паперів Товариством не випускалося.

11. Відомості про аудитора:

Аудит Товариства проводить аудиторська фірма «ГАЛВИСС» (код ЄДРПОУ 21625023), ліцензія Аудиторської палати України серія №000450 від 13 грудня 1994 року.

Адреса: м. Київ, вул. Червоноармійська, 66.

12. Відомості про реєстратора:

Реєстрацію власників акцій здійснює на підставі договору-доручення від 10.11.97 р. № 34 незалежний реєстратор — Товариство з обмеженою відповідальністю «Всеукраїнська реєстраційна компанія «КОРТА» (код ЄДРПОУ 21659499), дозвіл на право ведення реєстру власників іменних цінних паперів № 74-Р від 28 серпня 1996 року.

Адреса: 252037, м. Київ, вул. М. Кривоноса, 2а.

Арбитражный суд Одесской области (270032, Одесса, пр. Шевченко, 4) возбудил дело № 5784/26 от 20.10.98 г. о банкротстве лечебно-оздоровительного пансионата «Южный» (272342, г. Белгород-Днестровский Одесской обл., пгт. Сергеевка, ул. Гагарина, 1) р/с 26004301510123 в ПИБ г. Белгород-Днестровского, МФО 328458, код 19052270.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Чернівецької обл. порушив справу № 5-99-178/б про визнання банкрутом ТОВ «Прометей», юридична адреса: м. Новодністровськ Чернівецької обл., п/р 26008301885063 у Новодністровському відділенні Промінвестбанку України, МФО 356152.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (310002, Харків, вул. Сумська, 64) порушив справу № 7703/7-11 про банкрутство КРСП «Голубая нива» (313610, Харківська обл., смт Близнюки, вул. Патріотів, 6; р/р 26005301770029 в УАК ПІБ Лозової, МФО 351522, ОКПО 05437919).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справи про банкрутство юридичної особи:

1. Справа № 2/847-13/100 — кооператив «Сервер» (м. Львів, вул. Дагестанська, 16, р/р 00026002010178 Сквилівський філіал «ЗУКБ»).
2. № 2/846-13/99 — МКП «Спецреставратор» (м. Львів, вул. Міцкевича, 6, р/р 468346 Залізничне відділення в м. Львові ПІБ).
3. № 2/851-13/104-ПП «Корн і К» (м. Львів, вул. Вернадського, 12/85, р/р 26004240484001 Західне головне регіональне управління Приватбанку).
4. № 2/849-13/102 — ТзОВ «Емпріс», м. Львів, вул. Морозна, 27/76, р/р 26003000000521 АКБ «Електрон»).
5. № 2/845-13/98 — ДКП «Резон» (м. Львів, вул. Тернопільська, 2-а, р/р 480102 АКБ Соціального розвитку. Львівська обласна дирекція).
6. № 2/843-13/101 — ТзОВ «Малта» (м. Львів, вул. Чернишевського, 19/6, р/р 26002301410361 Львівське регіональне управління ПІБ).
7. № 2/842-13/95 — ПП «Венді» (м. Львів, вул. Хоткевича, 44/12, р/р 26002240419001, Західне головне регіональне управління Приватбанку).
8. № 2/956-23/321 — ТзОВ «Горяни» (м. Львів, пр. Червоної Калини, 125/83, р/р 2600200000436 АКБ «Електрон»).
9. № 2/954-23/320 — МП «Каменяр» (м. Львів, вул. Поповича, 9, р/р 26002301410918, Львівське головне регіональне управління ПІБ).
10. № 2/955-23/322 — ТзОВ «Прагма» (м. Львів, вул. Шопена, 5/4, р/р 2600231410543 Львівське головне регіональне управління ПІБ).

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справу про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Кіровоградпродтовари», м. Кіровоград, вул. Промислова, 3, р/р 2600830165 «Укрсоцбанк», код-13764064, справа № 05-01/1261/3-64.

Майнові вимоги кредиторів і заяви санаторів подавати до Арбітражного суду в місячний термін з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (261014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська,25) порушив справу № 5/101 «б» від 11.05.98 р. про визнання банкрутом Чуднівського пивовареного заводу (261601, Чуднівський район, с. Вільшанка, р/р 26007200091001 АК АПБ «Україна», смт. Чуднів, МФО 311302, код 05513891).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбитражный суд Николаевской области (327001, Николаев, пл. Победы, 1) возбудил дело № 1849/2 о банкротстве Частного производственного коммерческого предприятия «Элма-Сервис».

Юр. адрес: 327029, Николаев, ул. Фрунзе, 10, р/с 26003400008001 в Николаевском филиале АКБ «Киев», МФО 326320.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Государственная налоговая инспекция в г. Снежное сообщает, что Арбитражный суд Донецкой области (г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 34-1/86 о банкротстве ЧМП «Август», г. Снежное, ул. Ленина, 43/9, Снежнянское отделение «Икар-банк».

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования.

Вітчизняний черевик просить «каші», та навіть у цих умовах «Лугань» тримає марку

В. Савченко: зберегти себе як виробничу одиницю... Зберегти колектив.

(99) Спонсори лотереї «ГУ»

***Минулого** року в Україні продано 70 мільйонів пар взуття. А вироблено всього 9 мільйонів. Різниця між цифрами переконливо доводить: вітчизняний товаровиробник (взуття у даному випадку) опинився у підпіллі. І водночас ніби на «передовій», адже звільнитись від «імпортного іга» можна буде, тільки якщо вдасться вижити і зберегти власні підприємства. Саме такої думки дотримується голова правління акціонерного товариства «Лугань» (донедавна виробничо-взуттєве об'єднання) Валерій Савченко.*

— 1992 року наше об'єднання випускало понад 20 мільйонів пар взуття, — згадує Валерій Федосійович, — а нині 400 тисяч... З них самі реалізовуємо близько 150 тисяч — все інше на давальницькій сировині. Тобто практично ми позбавлені можливості придбати сировину. Рік, два, три — вижмуть з нас все, що маємо, а далі?..

Питання риторичне, бо за подібних умов економічний крах — неминучий результат. Тим більш, що співпраця «Лугані» з італійською фірмою «Кармєнс» далека від цивілізованих форм. Про якесь рівноправне партнерство навіть не йдеться. Розуміючи безвихідь луганчан (а куди діватися, бо власній державі ніби й не потрібні), «партнери» фактично диктують свої умови. Вигідні насамперед їм.

Тому найголовніше завдання, яке сьогодні стоїть пред підприємством — зберегти себе як виробничу одиницю... Зберегти колектив. Цю думку В. Савченко не втомлюється повторювати буквально на кожній нараді.

— А що залишається робити? Адже не може довго у такому занепаді перебувати економіка України. Ми обов'язково повернемося до виробництва власної продукції. І взуття теж. Адже маємо обладнання, що здатне випускати якісне взуття. В Італії, що славиться гарним взуттям, обладнання не краще, ніж у нас... А щодо людей, то нам таки вдалося зберегти висококваліфіковані кадри. Приміром, з прицілом на майбутнє і досі тримаємо десять модельєрів. Оскільки віримо у свої перспективи. Як і раніше, опікуємо училища, яке готує нам молоді кадри. Мабуть, вони без роботи не залишаться, бо вже, чую всюди, почали ностальгічно згадувати: мовляв, яке було колись гарне луганське взуття і яке на зміну йому привозять турецьке...

Причому на «Лугані» вірять у свої перспективи й не сидять очікуючи на них склавши руки. Навіть за незавидного фінансового стану підприємство не пливе за руйнівною економічною течією. Навпаки — поміняли котли і відремонтували опалювальну систему, перекрили дахи, впорядкували територію. Все це разом допомагає трудовому колективу повірити, що найгірше вже позаду. Попереду тільки обнадійливі зміни на краще.

Слід сказати, подібна віра виникла не на голому місці. Чи вигідно державі, що зупинилися конвеєри взуттєвих фабрик, а їх працівники тепер везуть на базари взуття з-за кордону? Де

прибуток від того, що геть зникла система оптового продажу взуття (тільки у Росію свого часу з України вивозили щороку майже 30 мільйонів пар)? Хіба вигіднше стало продавати за кордон шкіру, а завозити звідти італійське взуття російського виробництва?

... Аби морально підтримати своїх підлеглих, Валерій Савченко час від часу жартує: за те, що вдалося зберегти підприємство, їм мали б пам'ятник поставити. До монументів, можливо, справа й не дійде. Але якщо у майбутньому взуття «Лугані» займе своє належне місце на вітчизняному ринку збуту, це й буде найкращим пам'ятником.

Павло КУЩ.

Луганськ.

Фото Олексія БУДЬКА.

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу 2/953-23/319 про банкрутство дочірнього виробничо-комерційного підприємства «Яворівнафтопродукт».

Юридична адреса: 292160, Львівська обл., м. Яворів, вул. Вокзальна, буд.6.

Банківські реквізити: р/р 26008200153001 в Яворівському відділенні АПБ «Україна», МФО 325172, код ЄДРПОУ 03483559.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Шановні акціонери!

Акціонерний банк «Еліта» інформує своїх акціонерів про проведення загальних зборів акціонерів АБ «Еліта» 6 січня 1999 року о 12.00 за адресою: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 135.

Порядок денний:

1. Звіт правління банку про підсумки фінансово-господарської діяльності АБ «Еліта» за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії банку по перевірці фінансово-господарської діяльності АБ «Еліта» у 1998 році.
3. Затвердження наслідків підписки на акції банку п'ятої емісії.
4. Внесення змін до статуту банку.

Реєстрація акціонерів здійснюється з 11.00 за місцем проведення зборів згідно з документами, що засвідчують особу акціонера чи його представника.

Контактний телефон (0612) 12-01-13 т/ф.

З повагою правління АБ «Еліта»

Арбітражний суд Чернігівської області (250000, Чернігів, вул. Леніна, 43) порушив справу № 9/107/34б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Західний міст» (Чернігів, вул. Щорса, 37; р/р 260053010749 в АБ «Чернігівбанк», МФО 353489).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Інвестиційний фонд «Промислова нерухомість», зареєстроване Залізничною районною державною адміністрацією м. Києва 03.07.95 р., ідентифікаційний код 23508474, ліквідується.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Києв, Чоколівський б-р, 13; тел. 243-73-00.

Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ-33, вул. Жилянська, 58-Б) порушив справу № 210/36-98 від 29.09.1998 року за заявою прокурора Богуславського району Київської області про визнання банкрутом приватного підприємства «Іріс», юридична адреса: м. Богуслав Київської області, вул. Миколаївська, 74, кв. 22, р/р 2600620027001 у Богуславському відділенні АК АПБ «Україна».

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (м. Житомир, площа Советів, 12) порушив справу № 5/214 «Б»/11226 про банкрутство КСП агрофірма «Зоря», Житомирська область, Житомирський район, с. Станишівка, р/р 26004202236002 в АК АПБ «Україна», МФО 311379.

Письмові заяви і майнові вимоги на боржника приймаються згідно із Законом України «Про банкрутство».

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 9/52б про банкрутство КП «Луч-93», розташованого в місті Макіївка-19, шахта ім. Бажанова, р/р 26008301525093 в ЦМВ АК ПІБ м. Макіївки, МФО 334516, код 23174174. Арбітражний суд Донецької області приймає заяви кредиторів та можливих санаторів протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 8/275-Б про банкрутство Колективно-торгового підприємства «Одарка» (Хмельницький, вул. Зарічанська, 16; р/р 26000201210096 Промінвестбанк, МФО 315278, м. Хмельницький).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Втрачені статутні документи та свідоцтво про державну реєстрацію № 0030 благодійного фонду «Зоря», вважати недійсними.

Інформація про продаж за некомерційним конкурсом конверсійного військового майна

Пропонується до продажу військове містечко з автономною системою життєзабезпечення за адресою: м. Сколе Львівської області, вул. Стрийська,32.

Кількість будівель і споруд — 35

Загальна площа земельної ділянки — 14,1 га

Початкова ціна: 2320000 грн.

Подати заяви на участь у конкурсі та одержати докладну інформацію про об'єкт та умови продажу можна за адресою: 252126, м. Київ, вул. Академіка Білецького,30, корпорація «Укрінмаш», телефони для довідок: 488-70-27, факс: 483-30-02.

Заяви приймають до 5 грудня 1998 р.

Арбітражний суд Києва порушив справи про банкрутство:

ЗАТ «Свіяга» (253217, Київ, вул. Закревського, 15; р/р 3467816, в/р 858185893 у Ватутінському ПІБ Києва, МФО 322283, код 22897634), справа № 19/355 від 17.09.98 р.;

ТОВ «Нелліс» (253217, Київ, вул. Закревського, 15; р/р 4467064, в/р 1091807001/001 у Ватутінському ПІБ Києва, МФО 322283, код 23159447), справа № 19/356 від 17.09.98 р.;

ТОВ «Аріал» (Київ, вул. Каштанова, 14-б, кв. 1; р/р 94667449 у Всеукраїнському АБ «ВАбанк» Києва, МФО 321637 код 22899082), справа № 19/358 від 17.09.98 р.;

ТОВ «Інтер-сгем» (Київ, вул. Милославська, 17; р/р 3467722, в/р 10180701/1 в дол. США у Ватутінському ПІБ Києва, МФО 332283, код 22898065), справа № 19/357 від 17.09.98 р.;

МПП «Оазіс» (Київ, вул. Бальзака, 40/11, кв. 75; р/р 5468520 у Градобанку Києва, код 19015607), справа № 16/409-Б від 30.10.98 р.;

ТОВ «Інтерсолар» (Київ, вул. Гагаріна, 27; р/р 2467371 в АКБ «Інтербанк», код 21572628), справа № 16/410-б від 30.10.98 р.;

ТОВ «Альянс-прім» (Київ-222, вул. Маяковського, 12, кв. 260; р/р 7467868 в АКБ «Легбанк», код 23160083), справа № 16/411 від 30.10.98 р.;

ВАТ «Поляне» (Київ, вул. Червоноткацька, 61; р/р 3467968 у Дарницькому відділенні «Укрсоцбанку» Києва, МФО 322023, в/р 101180215 в дол. США, 148180715 в нім. марках, 858185783 в рос. руб., код 23160195), справа № 16/412-б від 30.10.98 р.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

товариства з обмеженою відповідальністю «Зодчий» (м. Кіровоград, вул. 50 років Жовтня, 7-а, кв. 310), р/р -2600030010168 «Укрсоцбанк», код — 13769021, справа № 05-01/1606/6-86;

товариства з обмеженою відповідальністю «Контакт-факт» (м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 2), р/р 26006200068001 АКБ «Україна», код — 13742849, справа № 05-01/1827/6-103/3;

малого приватного підприємства «Веском» (м. Кіровоград, вул. 50 років Жовтня, 12, кв. 14), р/р 2600817000003 АКБ «Правексбанк», код — 222218024, справа № 05-01/1718/3-139;

малого приватного підприємства «Васк» (м. Кіровоград, пр. Комуністичний, 10, кв. 24, р/р 26000282 АППБ «Аваль», код — 13750547, справа № 05-01/1717/3-138;

приватного підприємства «RGS» (м. Кіровоград, вул. Кропивницького, 35/1: р/р 260053001091б, «Укрсоцбанк», код — 13769618, справа № 05-01/1774/3-142.

Майнові вимоги і заяви санаторів подаються до Арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд АР Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дела о банкротстве:

— ЧМП «Авангард-Плюс» (п. Черноморское, ул. Южная, д. 43, кв. 37, р/с 26003301390099 в ПИБ п. Черноморское), дело № 4850-3, МФО 324526,

— ООО фирмы «БИО» (п. Черноморское, ул. Южная, д. 38-а, кв. 30, р/с 26008200224001 в АК «Украина», МФО 324269, п. Черноморское), дело № 4829-3.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Львівської області (290010, м. Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/803-13/73 про визнання банкрутом ТзОВ «Комора», юридична адреса: м. Львів-19, вул. Замарстинівська, 7, р/р 2078750 у Львівському відділенні «Укрексімбанку».

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 16) порушив справу № 5/40-Б від 06.10.1998 року про визнання банкрутом КСП «Росія» (смт Новотроїцьк Херсонської обл.; р/р 26001200066011 в АК АПБ «Україна» Новотроїцька, МФО 400213, ЗКПО 03784967).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Закарпатської області (294000, м. Ужгород, площа Народна, 4) порушив справу № 6/182 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Анушка» (юридична адреса: 295800, Закарпатська обл., м. Рахів, вул. Миру, 122; банківські реквізити: р/р 26008202082001 у відділенні АПБ «Україна» м. Рахів, МФО 312077, код 14301863).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і санаторів протягом одного місяця від дня публікації цього оголошення.

ТОВ «Сервіс», ідентифікаційний код 19126502, приєднано до ТОВ «ВІЛ-147» у порядку реорганізації, яке є правонаступником його прав та обов'язків.

Астрологічний прогноз на 23 — 29 листопада

ОВЕН. Зіткнетеся з дивними і незвичними речами, незвичайні люди полонять вас. Після невеликих випробувань ваші почуття набудуть іншого змісту й отримають новий розвиток. У п'ятницю будете дуже засмучені — не знайдете взаєморозуміння з партнером, почнете думати про розрив.

ТЕЛЕЦЬ. Всі хвилювання — про спільні гроші та майно. Дуже ревнуватимете і підозрюватиме свою половину в зраді. Врешті-решт все стане на свої місця, а ви, можливо, отримаєте сюрприз. У п'ятницю вам стане сумно й самотньо.

БЛИЗНЯТА. Будете стурбовані, заінтриговані та захоплені взаємовідносинами з важливими для вас людьми. До тем, яких торкнетеся зараз, повернетеся ще не раз. Здатні знайти приємні моменти у будь-яких стосунках, причому досить почути добре слово і відчути поруч плече друга.

РАК. Матимете новий клопіт. Несподівано переключитесь і розпочнете нову роботу. У середу й суботу отримаєте винагороду. У п'ятницю вам буде тяжко і прикро, бо близькі не зможуть потурбуватися про вас. Ризикуєте захворіти.

ЛЕВ. Будете зайняті особистим життям. Почнете драматизувати все, що стосується ваших почуттів і захоплень. Розпочнеться найцікавіший і найбільш хвилюючий період. І це буде краще, ніж везіння і штиль минулих тижнів. У вівторок, середу або суботу потрапите в нову компанію.

ДІВА. Вам захочеться побачити щось нове і свіже у своєму домі. Зробите переворот у квартирі: стане вільніше, затишніше і тепліше. Краще присвятити цей тиждень дому. З вівторка по четвер добре купувати-продавати нерухомість і переїздити.

ТЕРЕЗИ. Ви, можливо, вже потерпіли через партнера у попередні дні. Якщо до початку цього тижня справитеся з емоціями, то отримаєте надію на те, що ваші очікування і зусилля виправдаються. Можливо, ви самі віддалитеся від партнера. Опинитеся в центрі бурхливих подій.

СКОРПІОН. Вас почнуть непокоїти гроші. Замість грошей (і колишніх стосунків) можете отримати свободу в іншій формі. Це цілком задовольнить вас і компенсує всі втрати.

СТРІЛЕЦЬ. І радітимете, і засмучуватиметеся. Часто ваша поведінка підвладна щохвилинним настроям. Для інших виглядатимете досить привабливою і навіть екзотичною особою. Чоловік несподівано закохається в жінку, на перший погляд, не в його стилі, але саме така особа здатна зробити його молодшим.

КОЗЕРІГ. Добрий час для тих, хто мріє про тишу і самотність. І непростий тиждень для тих, хто опиниться в незвичних для себе умовах. З вівторка по четвер вам простіше спілкуватися на неофіційному рівні, а також в оточенні зовсім незнайомих людей. У п'ятницю можете пережити всю гаму любовних переживань.

ВОДОЛІЙ. Вам пощастить на людей і обставини, можливо, здійсниться заповітне бажання. Несподівано ваше особисте життя буде тісно пов'язане з життям колективу. Ваші смаки (і захоплення) дуже зміняться. Врешті-решт зрадієте тому, що покращало ваше життя.

РИБИ. У вас з'являться приємні турботи на роботі. Порівняно з попередніми тижнями нині сумувати не доведеться. Якщо вам відмовили, не засмучуйтеся. Тут же трапиться інший варіант, за допомогою якого швидко досягнете мети. Якщо мінятимете роботу, то у вас буде декілька варіантів.

Фото з конверта

Тисячі любителів екзотичних ігрищ збираються в Ріно (штат Невада) помилуватися на захопливе видовище — родео. Щоб привабити якомога більше туристів, організатори цього свята придумали ще одну диковину —тут можна зустріти велетенські фігури людей, тварин, птиць чи якихось предметів, що вільно розгулюють серед численних гостей міста.

Фото Валерія ДАВИДЕНКА.
Київ.

Народний календар

Листопад не лютий, проте спитає, чи одягнутий та взутий

21 листопада — Михайла. Михайло «приїжджає на білому коні». За цим днем передбачали весну. Іній — на великі сніги, а туман — на відлигу. Якщо на Михайла ніч ясна, то буде зима сніжна й красна.

22 листопада — Мотрони. Вже має бути покритою снігом земля. Якщо Мотря на білім коні приїде, то гостру зиму нам привезе.

27 листопада — Пилипа, заговини, запусти на пилипівку. У цей вечір, напередодні пилипівського посту, готують смачну обрядову вечерю, до батьків приходять вечеряти дочки з зятями, а також запрошують кумів та самотніх односельців. Якщо хмарно або сніжно — травень буде негожий.

Прикмети листопада

✔ Зорі рясно всіяли небо — наступний день буде сонячний.

✔ Ранній сніг — на ранню весну.

✔ Якщо полум'я в лежанці гуде, то на вітряну погоду взимку, а весною — на відлигу.

✔ Червона вечірня зоря передвіщає вітер, світло-жовта —дощ.

✔ Якщо горобці пожвавішали й заціріньчали під час тривалої негоди, то можна чекати хорошої днини.

Усміхніться!

Ввічливий покупець

Покупець просить продавця:
— Зважте, будь ласка, 5 грамів ковбаси.
— Не боїшся об'їстися?
— Будете грубіянити, примушу порізати на десять шматочків!

Захопилася...

Розмовляють двоє чоловіків:
— Я чув, що ти навчив свою дружину грати в карти, — каже один.
— Знаєш, це була прекрасна ідея! Минулого разу, наприклад, я виграв у неї майже половину своєї зарплати...

Надіслав Михайло БУЗІКЕВИЧ.
Львів.

На здоров'я

Рецепти від Леоніда Павленка

(Інтерв'ю з травознавцем дивіться в «ГУ» від 26.09.98 р. Попередні рецепти — в суботніх номерах.)

СУМІШ № 6 (внутрішнє), г

1. Кропива дводомна (листя)	30
2. Валеріана (корінь)	30
3. Омела біла з плодових дерев (листя)	25
4. Верес звичайний (трава)	20
5. Конвалія звичайна (квіти, листя)	20
6. Полин звичайний (корінь)	20
7. Сухоцвіт багновий (трава)	20
8. Арніка гірська (квіти)	20
9. Меліса лікарська (трава)	[illegible]
10. Аїр (корінь)	[illegible]
11. Гірчиця польова (насіння)	15
12. Первоцвіт весняний (трава)	15
13. Коров'як великий (квіти)	[illegible]
14. Фіалка запашна (корінь)	[illegible]
15. Ромашка лікарська (квіти)	10
16. Дурман звичайний (листя)	5
17. Шипшина (подрібнені плоди)	40

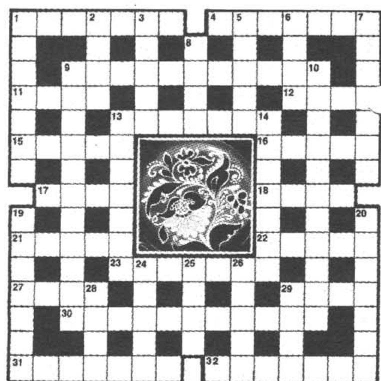
Цю суміш вживають при судомних захворюваннях, епілепсії, неврозах і як заспокійливе при нервових збудженнях.

Готувати і приймати, як і суміш № 1.

Кросворд

По горизонталі: 1. Місто на річці Вир у Сумській області. 4. Дворянин в Іспанії. 9. Відомий український артист-гуморист. 11. Знаменитий дитячий лікар і педагог. 12. Французький композитор, автор балетів «Жізель» та «Корсар». 13. Острів — батьківщина Наполеона. 15. Головна артерія. 16. Мужня, стійка людина. 17. Авари в київських літописах. 18. Хутрове взуття евенків. 21. Лідер національно-визвольного руху в Індії. 22. Зображення святих. 23. Відома мінеральна вода. 27. Монастир у пустельному місці. 29. Права притока Стиру. 30. Античне місто на місці сучасної Євпаторії. 31. Наймана кіннота в арміях Західної Європи в XVI-XVII ст. ст. 32. Вічнозелене оливкове дерево.

По вертикалі: 1. Великий князь, син великого князя Володимира. 2. Вищий сорт фаянсу. 3. Добро, щастя. 5. Англійський мореплавець і пірат, командувач англійського флоту під час розгрому іспанської «непереможної армади». 6. Лікар, сподвижник апостола Павла. 7. Ріка в Колумбії та Венесуелі. 8. Бельгійський майстер духових інструментів, творець саксофону. 9. Відомий український літературознавець, дослідник історії народних пісень. 11. Мисливська рушниця з одним стволом. 13. Автор популярної книги «Шлях аріїв». 14. Автономна область в Іспанії. 19. Вічний жид. 20. Давньоіндійська епічна поема на санскриті. 24. Сталева пов'язь, яку кладуть у кам'яну стіну. 25. Пояснювальний запис у фільмі. 26. Розмінна монета в Замбії. 28. Коротке стандартне завдання, метод випробування. 29. Об'єкт сліпого поклоніння.

Відповіді до кросворда, надрукованого 14 листопада

По горизонталі: 1. Курбас. 5. Атлант. 8. Красс. 9. Кібела. 10. Руанда. 11. Панти. 12. Замок. 15. Лапша. 17. Бож. 19. Роксана. 20. Улугбек. 21. Рак. 23. Стояк. 25. Абака. 28. «Думка». 30. Ромеро. 31. Воланд. 32. Олово. 33. Інсайд. 34. Святий.

По вертикалі: 1. «Кавказ». 2. Болеро. 3. Скрап. 4. Ханенко. 5. Асури. 6. Левада. 7. Тамара. 13. Апорт. 14. Кварк. 15. Лаура. 16. Швейк. 17. Бар. 18. Жук. 22. Алмазов. 23. Сурамі. 24. Яремча. 26. Балтія. 27. Андрій. 28. Доход. 29. Авлос.

Редактор номера А.СОЛОНСЬКИЙ.

А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора).

Редколегія: О. БІЛИК, Л. БРОВЧЕНКО, В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 192662.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311224.
1 2 3 4 5 6 7 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com